

ELŐFIZETÉS:
 Egész évre . . . 6 ft.
 Fél évre . . . 3 ft.
 Negyed évre . . 1 ft. 50 kr.
 A lap szellemi részét illető
 küldemények a szerkesztő-
 nek, anyagiak a laptulaj-
 donosnak küldendők.

BÁCSKA.

MEGYEI KÖZÉRDEKŰ POLITIKAI KÖZLÖNY.

HIRDETÉSI DIJ:
 egy 1 hasábos petit sor 10 kr.,
 többszöri hirdetésnél olcsóbb.
 Nyiltér sora 25 kr.
 Bélyegdíj minden hirdetésnél
 30 kr.
 A hirdetések Bittermann
 Nándor könyv- és könyvnyom-
 dászatban és a szerkesztőnél fogad-
 tatnak el.
 Kéziratok nem küldetnek vissza.

Egyes szám ára 10 kr.

Megjelen minden kedden és pénteken.

Egyes szám ára 10 kr.

Rendkívüli megyei közgyűlés.

Március 5-én.

Ginöklő főispán ur megnyitól-
 lag hangsúlyozza, hogy március
 folyamán az ujoncozás
 miatt rendes közgyűlést tar-
 tani nem lehetvén, némely,
 halasztást nem tűrő ügyek
 tárgyalására hivatott egybe
 a mai közgyűlés. A jelenlevők üdvözlésével a
 gyűlést megnyitottak nyilvánítja. A tárgysor
 következő:

Belügyminiszteri intézkedés a megyei nyug-
 dijszabályzat jóváhagyásáról, mely szerint a
 tisztviselőknél szolgálati éve 72-ig beszámitha-
 tók, azontúl 67-ig csak rendkívüli méltányos
 esetekben akkor, ha az alap megbírja.

A nyugdíj-alap kezelő bizottságában az al-
 ispán, főjegyző és főügyész hivatalból lesz jelen;
 a tisztikar képviselői: Szalay Károly, Bertolino
 Sándor, Mihelics Péter, Poppovits Dusan; a köz-
 gyűlés megbízottai: Szemző Gyula, dr. Alföldy
 Gedeon, id. Ertl János és dr. Offenheimer Vilmos.

Schmausz Endre alispán ur a megyei nyug-
 dijtörvénynek végleges megalakulását kon-
 statálván, kiemelte azon nemes szempontokat,
 melyek ezen sok közös áldozattal létesített jó-
 téteményt megérelték. A munkaképtelenség
 utáni ellátása a személynek és családnak —
 ugymond — fokozza a tisztviselő munkaerjét,
 edzi bátorságát, meghatványozza kitartását. Ezen
 nemes fölfogás uralkodott a megyei közgyűlés-
 ben mindig, valahányszor ezen ügy szóba került;
 innen van, hogy minden idevágó határozat egy-
 hangulag hozatott; névszerint az 1885-iki június
 30-án 566. sz. a. az 1883. évi 15. törvénycik-
 ken alapuló azon elhatározás is, hogy a me-
 gye közönsége az 1885—1888-ig való négy évre
 pótdadóban összesen másfélszázezer forintot aján-
 lott meg a mondott célra. Ezen áldozatkészség-
 geért a tisztikar nevében hálás köszönetet mond
 a megye közönségének, valamint szíves és ha-
 tékony támogatásért a főispán urnak, s igéri,
 hogy ezen hálaérzetet a tisztikar a hivatásbeli
 buzgalom fokozásával át fogja örökíteni utó-
 daíra. Egyuttal kívánja, hogy Isten bő áldása
 szálljon a megyére s tegye neki az önként vál-
 lalt áldozatot minél könnyebben elviselhetővé.

Mindezek helyeslőleg tudomásul vétetvén,
 határozatba megy, hogy a megye közönségének
 a tisztikar nevében szavazott köszönet örök
 emlékül jegyzőkönyvbe iktattassék.

Fölvastatik a közmunka- és közlekedés-
 ügyi m. kir. miniszteriumnak az ó-kanizsai ha-
 jóhid beállítására vonatkozó engedélyokmánya,
 melynek a közönségre nézve legérdekesebb ré-
 sze az, hogy a hid naponként kora reggel és
 déli 1 órakor ingyen kinyitandó 30 percre; kü-
 lönbén minden 30 percért 2 ft 10 kr nyitási
 díj fizetendő. Egyben utasítatik a város, hogy
 a hid költségeinek fődőzetét még e hó folyama-
 alatt mutassa ki.

A Hódságh és Petrovác községekben ala-
 kitott ipartestületek a kamara véleménye sze-
 rint, pártolatnak azon megjegyzéssel, hogy ke-
 reskedőknek és gyárosoknak belépése valamint
 nem kötelező, úgy ha nekik tetszik, meg nem
 tiltható.

Alispán jelenti, hogy a cserevítsi kavics-
 bányából több mint 8000 méter kavics van a
 közeli dunapartra kirakva és mert a part egyre
 szakadozik, annak sürgős elszállítása szükséges.
 Eziránt március 10-én a gazdasági választmány
 nyal tárgyalni fog s fölhatalmazást kér arra,
 hogy ha e kavics, mely útfentartásra nem ér
 föl a zuzott kavicsal, elhasználható a környé-
 ken nem volna, akkor annak kellő helyre szál-
 lítását ideiglenes kölcsönből fődőzhesse. Jóvá-
 hagyatik.

Alispán jelenti, hogy miután Bukovits Kál-
 mán, a temerin-járeki kongó-téglaut fentartási
 vállalkozója, szállítási kötelezettségének meg nem

felelt, őt a szerződésből kimozdította s helyette
 Fernbach Antal temerini nagybirtokossal szer-
 ződött egész 1890-ig olyformán, hogy az évközi
 szállítványok egyszerre és pedig mindenkor no-
 vember 1-én fognak neki kifizettetni.

Bezdan községnek az uradalmi italméresi
 jog megváltására szükséges 120,000 ftos köl-
 csön fölvétele a Pesti Hazai Takarékpénztártól,
 jóváhagyólag tudomásul vétetik.

Az ó sztapári volt kincstári földek bérletügye,
 mint két év óta minden közgyűlésen, most is elő-
 került. Legutóbb ugyanis azt határozta a község,
 hogy Sztankovits Lázár bérlő ezidén fölszánthatja
 a köteles ugart is, és ezért viszont év végén el-
 áll a szerződéstől. Ezen községi határozat Rác-
 kov Mita felebbezésére föloldatik, leginkább
 azért, mert a fenálló viszonyok között ezen
 bérletnek szükségtelen felmondása, esetleg nagy
 költségekbe verné a községet, ha balul sike-
 rülne, annál inkább, mert a kis parcellákban
 tett kiadási kísérletek 380 hold kivételével ta-
 val sem igen sikerültek; és mert az ugarnak
 célbavett kicsigázása a földek hirt és értékét
 csak még jobban leszállítaná, holott az évi majd
 25,000 ftos vételári törlesztés okvetlenül fede-
 zendő s így annak bevételi forrásai nem koc-
 kázthatatók.

Az Uj-Szivacon építtetni szándékolta nagy-
 vendéglő terveit jóváhagyatnak.

Ezekben a tárgysor kimerítve lévén, el-
 nöklő főispán ur, a jelenlevők éljenzése közt, a
 gyűlést berekesztettnek nyilvánította. A gyűlé-
 sen kivált Ó-Kanizsáról és, a palánkai járásból
 vettek a bizottsági tagok számosabban részt.
 Összesen mintegy 25 vidéki bizottsági tag volt
 jelen.

A népfölkelés.

Az országgyűlés véderő bizottsága pár nap
 óta nagyhorderejű s következményeiben messze-
 menő törvényjavaslat tárgyalását kezdte meg.
 E reform, ha létesül, hazánk új ezredéves fen-
 állásának egyik sarkalatos pontját, további kul-
 turális haladásunk bevehetetlen bástyáját fogja
 képezni. Mert ha e törvényjavaslat gazdasági
 intenciójától államunk minden polgára meggyő-
 ződészerűleg lesz áthatva; ha benne nem a tör-
 vény szigorú betűjét látja, mely föltétlen és vak
 engedelmisséget parancsol, hanem honfiai köte-
 lességet: nincs az az erő, nincs az az ellen-
 ség, melytől akár létünket félteni, akár szel-
 lemi és anyagi további egészségesebb fejlődésünk
 megakasztásától kellene tartanunk. Nem szen-
 ved kétséget, hogy ez az ujtás némi terhet és
 nehéz kötelezettséget ró a lakosságra, de jo-
 gosultságát nyeri abban a megdönt-
 hetlen igazságban, hogy létfontartá-
 sunkat mindenkorra garantirozza.

Minden elfogulatlan szemlélőnek, ki a keleti
 eseményeket — különösen ez utóbbi időben —
 figyelemmel kísérte: lehetetlen volt nem látnia,
 hogy mily vaskövetkezéssel fejlődnek az esemé-
 nyek egy élet-halál harcra, melynek elodázása
 ideig-óráig, ha sikerül is, de kitérése csak idő
 kérdése.

S hogy ebbe az élet-halálharcba mi is be-
 vonatunk, azt a Kelettel szemben exponált ál-
 lásunk is már eléggé bizonyítja.

Nem hódításra törekszünk, távol van töl-
 lünk még az a gondolat is, hogy idegen terül-
 leteket foglaljunk; csak ezt a meglevőt, me-
 lyet ezerévi hősi küzdelem után is ma-
 gunkénak nevezünk, ezt akarjuk meg-
 védeni s erre utal: multunk, fajszertetünk,
 vallási és politikai hivatásunk. S erre nézve a
 létező jelenlegi közös hadsereg és honvédség
 ereje kétségkívül elégtelen; mert hadseregünk
 erőviszonyai és harc képessége semmi esetre sem
 oly megnyugtatók, hogy komoly, válságos eset-
 ben a természetesen nagyobb aggodalmakra ne
 szolgáltatnának okot, ha valamely nagy hatalom
 kel ki ellenünk.

Egy futó pillantás az egyes államok ka-

tonai erejének mennyiségére és minőségére,
 meggyőződést állításunk valódiságáról.

Közös hadseregünk 800,000 ember, mely-
 nek póttartalékja 80,000; ehhez hozzáadva a
 két állam honvédségét, mely 361,684 ember
 tesz ki, összes hadierőnk 1.241,684 ember, amely-
 ből bátran lehet 100,000-et a nem harcosok
 közé számítani s így maradna összesen 1.141,684
 harcos.

Ez még hagyján, egy helyen összpontosítva,
 egy ellenséggel szemben, de ha az ellenség
 több oldalról törne be s hadierőnk több pontra
 kellene szétszantanunk, a diadal reménye vajmi
 kevésbé kecsegtethető.

Vegyük például az orosz betörést; az oro-
 szok becsapnak Galiciába, hű szövetségese,
 Románia (hisz ott van legtöbb gyűnyag össz-
 pontosítva a magyarok elleni gyűlöletre) Erdé-
 lybe, Montenegró, Hercegovinába. Ezen há-
 rom állam rendes hadserege, ha minőségileg
 nem is, de mennyiségileg oly fölányban van a
 mi katonánk fölt, hogy megveretésünk har-
 cosaink kétszeres vitézsége és elismert hősie-
 sége mellett is, több mint bizonyos; eltekintve
 arról, hogy mennyi katonát kellene váraink és
 városaink védelmére fordítanunk; déli hatá-
 runk védelme mennyi haderőnk tartandó le-
 kötve. S ha még tekintetbe vesszük, hogy az
 oroszoknak és szövetséges társainak sokkal több
 a tábori ágyúja, edzettebb a lovassága; be fog-
 juk látni, hogy a háboru esélyei nem egyenlők.
 Itt szóba sem hoztuk a panszláv izgatást, olá-
 haink kétes hűségű hazafiságát; pedig ezzel is
 kell számot vetnünk.

Csak hálát adhatunk a Gondviselésnek,
 hogy ez utóbbi évtized alatt megmentett ben-
 nünket mindennemű komolyabb háborútól, mert
 rendes hadseregünk esetleg megsemmisítése
 után, tárva nyitva lett volna az út az ellenség
 előtt az ország szívébe, sehol erőlyes ellenállást,
 kellő védelmet nem találhatott volna.

Ha tehát báború esetére nem akarjuk már
 eleve a legkedvezőtlenebb esélyeket teremteni,
 hadseregünket nem tehetjük ki annak a ve-
 szélynek, hogy már néhány heti harc után meg-
 felelő póttartalék nélkül álljon az ellenséggel
 szemben.

Egyrészt ily végzetessé válható meglepeté-
 sek kikerülése, másrészt a rendes fegyvereserő
 póttartalékjának kiegészítése végett, a monar-
 chia két államának kormányai megállapodtak
 a népfölkelési törvényjavaslat általános módo-
 zatai fölött. Ezen reform célja tehát az állam
 védképességének fokozása, a fegyvertelenségre al-
 kalmatlan lakosság katonai szervezése, kiképezte-
 tése és az ország vagyonának s védelemre kép-
 telen elemeinek elzárása, biztosítása, a mostani
 hamar kész háboruk sanyaru következei ellen.
 Ez által az ország minden faluja, minden ha-
 tára egy-egy új várrá lesz, úgy, hogy az ellen-
 ség csak a legázoltak holttestein törhet a haza
 szíve felé; tehát bátran elmondhatni, hogy a
 népfölkelés a tűzhely, a család, az aggok, a
 védtelenek hatásos oltalmára irányul.

A népfölkelés lényegesen fogja emelni
 hadi erőnk, mert ezzel csupán Magyarországon
 2.000,000 harcosra reflektálhat.

A népfölkelés a rendes hadsereg kiegészítő
 része lévén, a nemzetközi jog védelme alatt áll.
 A népfölkelés kötelező erővel bír s azok, kik
 sem a közös hadsereghez, sem a honvédséghez
 nem tartoznak, 19 éves koruktól fogva 42 éves
 korukig a népfölkeléshez soroztatnak; emellett
 ezen kötelezettségben állanak 60-ik életévük
 betöltéséig azok is, kik a közös hadsereg vagy
 a honvédség nyugállományába tartoznak, pld.
 a nyugdíjas tiszték.

A népfölkelésre kötelezettek két osztályba
 soroztatnak: I. osztály a fiatalabbakat foglalja
 magában, kik háboru esetén a szükséghez ké-
 pest a rendes hadsereg kiegészítésére fognak
 alkalmaztatni; a II. osztály, tehát az idősebbek,
 a helyi szolgálatokat fogják végezni.

A fölkelés felhívása Ó Felsője parancsa által a honvédelmi miniszter utján történik s rendszeresen csak az ország határain belül alkalmazható, de az országgyűlés beeleegyzésével, vagy ha ez nem lenne egybegyűlve, a miniszterium felelősségére az országgyűlés utólagos jóváhagyása mellett, az ország határain kívül is igénybe vehetetik.

A népfelkelésbe tényleg első sorban azon ideiglenesen fölmentett egyének fognak behivatni, kik a törvény világos értelme szerint csak a béke idejére vannak a katonáskodás alól dispensálva, hogy kellő kiképzetés után, a szükséglethez képest a közös hadseregbe vagy a honvédséghez beosztassanak.

Ha további póttartalék behívása mutatkozik szükségesnek, be fognak szóllíttatni a kiszolgált 33 és 34 éves, később a 35, 36 és 37 éves férfiak, legvégül pedig a 19 éves ifjak.

Ezen behívottak közül mindazok, akik nem katonáskodtak, pótleányra nézve, háború esetén teljesen elegendő kiképzetést nyernék, mielőtt az illető csapatokhoz beosztatnának.

A népfelkelés természete hozza magával, hogy a véderő ezen részét csak szükség esetén s akkor is korlátozottan veszik igénybe, még pedig területiális rend szerint. Mikor áll be a szükség és ez mennyi haderőt követel, e tekintetben előre nem lehet semmiféle törvényes intézkedéseket föllátni. A népfelkelési intézmény a békében semminemű áldozatot nem fog kívánni, következésképp annak terhét sem fogja senki érezni.

Ezek lennének a népfelkelési törvényjavaslat főbb pontjai, melyeket természetesen részint a véderő-bizottság, részint az országgyűlés belátása módosíthat.

A törvényjavaslat nem appellál egyébre, mint a magyar nemzet honszerelmére és áldozatkészségére, melyek pedig, tudjuk, hogy a magyarnak mindig öröklött ősi erényei közé tartoztak.

Ha veszélyben lesz a hazá, az ellenség szemben fogja találni az egész nemzetet, mint egy testet, egy lelket, mely inkább meghal, sem hogy jogaiból engedjen.

Zomborcseuít György.

Hirek.

Pencz János, néhai Pencz József zombori tanító derék fia, pécs-egyházmegyei kis-közéghzi (battinai) plébános, Albrecht főherceg, mint kegyur által, az izségi parochiára plébánosává nevezetett ki.

Kuluncsits Miklós almási káplán és Pirány József ns.-militicsi káplán hasonló minőségben kölcsönösen áthelyeztettek.

A m. kir. honvédtiszt úzvegyek és árvák segélyalapjához megyéinkből járultak: Dr. Rátay József megyei főorvos 100 frt; szabadkai koncert jövedelme 727 frt 34 kr; zombori koncert jövedelme 526 frt 45 kr; zombor város ajándéka 20 frt; a zombori ifjúsági táncfűzér maradványa 7 frt 43 kr. Kivánatos, hogy folytatása következék.

A nemzeti muzeum Scherer János, buzgó helyi régészünk utján Vitkovits József zombori lakostól 2 ókori bronzéremet, Dóra Pétertől (Batina) 2 római bronzéremet, Schippert Jánostól Herceglakról 7 római bronzéremet, Fischer Lajos zombori lakostól 10 vegyes érmet kapott.

A földművelés-, ipar- és kereskedelemügyi m. kir. miniszter a kőműves, kőfaragó és ács mesterség gyakorlásához szükséges képesítés igazolásának elnyerhetése végett városunkban a következő tagokból álló vizsgáló-bizottságot szervezte: elnök: Tripolszky Gyula kir. főmérnök, tagok: Gergurov Milán mérnök, Dötzer Ferenc építőmester, Prokopp György építőmester, Kikindai Aladár kir. segédmérnök.

Faragó Odón bajai földiúrnak, aki már több mint egy évtizede, hogy Kinában tartózkodik, a kínai császár a kettős sárkányrend közep csillagát és a harmadrangu mandarin méltóságot adományozta.

Az erdélyi közművelődési egylet alapító tagjai közé megyéinkből újabbán a következők léptek be: Zenta városa, zombori izr. hitközség, ó-becsei értelmiség és Latinovics János kir. tanácsos 100—100 frttal.

Mennyit nő a nap márciusban? Március 1-én a nap 6 óra 44 perccor kelt fel és 5 óra 42 perccor nyugodott le, tehát a nap hossza 10 óra 58 perc volt. 31-én a nap 5 óra 45 perccor kelt fel és 6 óra 25 perccor nyugodik le, tehát a nap hossza 12 óra 10 perc lesz. E szerint a nap március hónapban 1 óra 42 perccor nő.

Hagen Lőrinc sándori tanító 40 frt, Wilhelm József alpiri, Rieger József irmovai tanítók, Szegszárdi Fáni, sári-pusztai és Schönberger Mária rasztinai tanítónők 20—20 frtnyi segélyben részesültek a gróf Nádasdy-féle alapítványból.

Csonoplyán Föglein Márton, német kántortanító a napokban 73 éves korában elhunyt. A megboldogult a tanítói pályán 45 éven át működött.

Arveres. Gyurkovits Iván 2600 frtra b. ingatlanai április hó 7-én helyben elárvereztetnek.

Dencsár Balázs krajnai afroichi illetőségű 39 éves, vaspályamunkás Zomborból eltoloncoltatván, Bogojeván a kísérő elöl megugrott. Köröztetik.

Ujvidéken az unjoncozás f. hó 2-án vette kezdetét s 4-én fejeztetett be, még pedig kedvező eredménnyel, amennyiben a város által állítandó létszám teljesen fedeztetett. A létszám már az I. és II. korosztályból kikerült; a III. korosztályból 12 ember vált be, tehát a behívott IV. korosztálybeliekre nem került a sor.

Radics György temetése szombaton feltíz-tól feltízzenkettőig tartott és ritkán látható ünnepléses kegyelettel, páratlan részvétellel ment végbe. A város mindkét felekezetiének értelmisége, a helybeli hivatalok és hatóságok fejei és tagjai, a m. kir. honvédség tisztjei, a szerb tanító képző, a róm. kath. elemi iskolák tanstestülete s ifjúsága, magától érthetőleg a gimnáziumi ifjúság, a polgári osztály számos ráérő tagja, tolongásig megtöltötte a menet útjába eső tereket és utcákat.

Féltizkor a tanári kar tagjai beszentelés után ráemelték az érekeposztó drága terhével a négylovas halottas kocsiira, melyet egészen elleptek a kegyelet díszesebbnél díszesebb koszorú, sőt még egy másik kocsit is betöltöttek. Közöttük a következők tüntek szemünkbe:

1. Vegyes élő-virág-koszorú; fehér szalagon: „Felejtetlen férj, jó apa, Isten veled.“ 2. Élő kaméliákkal díszített pálmalevél-koszorú; fehér szalagon: „Szeretett igazgatójának a tanári kar.“ 3. Élő jácint és kaméliával díszített páma-koszorú; fehér szalagon: „Nevelő atyjának a gimnáziumi ifjúság.“ 4. Nagy babér-koszorú; fehér szalagon: „Alapítójának a „Bácska.“ 5. Élő kaméliával díszített babér-koszorú; fehér szalagon: „Felejtetlen igazgatójának a VIII. osztály.“ 6. Élő jácint és kaméliával díszített páma-koszorú; fehér szalagon: „Felejtetlen igazgatójának a VII. osztály.“ 7. Rózsaszínű művirág-koszorú; fehér szalagon: „Az ifjúság atyjának a VI. osztály.“ 8. Estikével díszített művirág-koszorú; lilá szalagon: „Hálánk jeléül az V. osztály.“ 9. Fehér és vörös kaméliával díszített babér-koszorú; fehér szalagon: „Igazgató-tanárnak a III. osztály.“ 10. Kék jácinttal díszített élő pálmalevél-koszorú; kék szalagon: „Felejtetlen kedves barátjúnknak dr. Wolfék.“ 11. Vegyes virágu élő koszorú; kék szalagon: „Igaz barátjának Jeszenszky Dezső és családja.“ 12. Élő virágokkal díszített babér-koszorú; fehér szalagon: „Felejtetlen komájának Ottilia.“ 13. Vegyes élővirág-koszorú; sötétkék szalagon (szerb felirással): „Igaz barátjának Radics Györgynek Malessevics Miklós és Alexandra.“ 14. Nefelejts- és fehér gyöngyvirággal díszített művirág-koszorú; fehér szalagon: „Jó barátjának, Radics Györgynek dr. Pacsu János“ (szerb felirással). 15. Kaméla és jácinttal díszített élővirág páma-koszorú; fehér szalagon: „Radics Györgynek volt tanítványai.“ 16. Azonkívül fehér szalagu művirág koszorút küldött Radics Jakab és családja; valamint 17. művirág-koszorút küldött Szabó Géza tanuló.

A r. kath. templomban Fejér Gyula apátságvegen hárompapos gyászmisét mondott, mely alatt Vojnits Bella k. a. gyönyörű gyászénekeket hallatott. Libera után az egyre növekvő tömeg a közeli új gimnázium szegletével átellenes téren helyezkedett el s az épület sarkánál elhelyezett gyászemlévénnyel Jeszenszky Dezső igazgató-helyettes, rövid, de magas búcsúbeszédet mondott. Megállítottunk — mond — végutadon ezen pontnál, mely tizenegy éven keresztül színtere volt a gondjaira bizott ifjúság iránti önfeláldozó munkádnak, atyai szeretetnek.

A szcena megható voltát a szónoknak minden önuralom dacára meg-megtörő hangereje, érzelmeinek akarata fölé kerülése legjobban fokozta akkor, midőn aposztrofálván a távozót ilyformán szól: Látom komoly arcodnak redőit a jól teljesített munka öntudatának nyugalmát; de látom amellet azt a kérdést is, hogy ki viseli gondját szíved vérével táplált két szemfényednek, családodnak és iskoládnak?

Ezen kétkedésnek a Gondviselés útján kimagyarázott gondolata képezte zárlatát az általános könynyezésre indító beszédnek. A menet a sarkig zavarlatlan komolysággal vonult, itt a tanárok a koporsót a kész kriptához vitték, amelynél Duchon János VIII. osztályu tanuló a gimnáziumi ifjúság nevében csinos és átértett gyászbeszédet mondott.

Ezzel a végítzettség után a tanári kar dr. Wolfnak, a páratlanul áldozatkész barátnak házában összegyűlt gyászoló családhoz sietett s a h. igazgató rövid érzékeny szavak kíséretében átnyújtá a megtört özvegynek a Kar öszinte részvételének jegyzőkönyvi kivonatát; melyet az özvegy köszönettel fogadván, immár árva gyermekeit a régi jó barátok további szeretetébe s pártfogásába ajánlotta.

A tanári kar részvételé szavazó gyűlésén jölesett tudomásul venni a szegedi tankerület nagyhíremű kir. főigazgatójának azon minden parentációnál többet érő hivatalos leiratát, melyben az elhunyt áldott emlékének az elismerés dícsérő szavaival áldozott. Ugyancsak Ó nagysága a gyászoló özvegyhez ezt sürgönyözte: Mélyen meghatott áldott emlékü férjének elhunytá; öszinte részvétellel osztozom fájdalmában. Fehér lpolý.

Mészáros Nándor, azelőtt szegedi, most pécsi tankerületi kir. főigazgató, ilyen sürgönyt küldött: Feledhetlen férje, kedves tanítványom ravatalánál öszinte részvételemet fogadni kegyeskedjek. Mészáros, főigazgató.

Továbbá részvétet nyilvánított még Brankovits temesvári gör. kel. püspök ur ömeltósága és a szabadkai főgimnázium tanári kara, számos ismerős és rokon.

Vasárnap d. e. Zsulyevits Ernő, a zombori ipariskola igazgatója, szintén megjelent kartársainak küldöttével a gyászoló özvegnél s intézetünk alapítóját sajnálván az elhunytban, öszinte részvételüket tolmácsolta a közös nagy veszteség felett.

Isten nyugassza a boldogultat!

Pár nappal azelőtt a hír járta be a magyar sajtót, hogy a „Zasztava“ átköltözik Budapestre. Ehhez itt-ott különböző kombinációkat fűztek, de az egész tévedésen alapul. E tévedést pedig a „Zasztava“ egy ünnepi díszkiadás okozta. A napokban mult ugyanis húsz éve, hogy Miletics Szvetozár a lapot Pesten megindította. Ez évforduló napján díszkiadást rendeztek, közölve a legelső szám első lapját is. A díszkiadás különben rózsaszín keretben közli Miletics arc-képét, életrajzát, aztán hosszú leírásban „mártírsága“ történetét, elpauzálva Miletics bajait.

Gákováról írják: A gákovai ifjúság f. hó 3-án a jóhírnek örvendő Hüger Antal vendéglőjében táncvigalmat rendezett. E táncvigalom reményen felül sikerült, amiben jelentékeny része van a vidék intelligenciájának, mely tömegesen jött el hozzánk mulatni. A jelenvolt hölgykoszorúból a következők neveit sikerült följegyeznünk: Zimmermann Györgyné (Kol-

luthról), Grün Simonné, Grün Flóra k. a. Jung Antalné, Jachoda Ferencné kedves Mathild leányával (Rasztináról), Kancsár Ilka és Etel k. a. (F.-Szent-Iványról), Klein Mariska k. a. (Sztanisvárol), Ober Antalné, Szende Lőrincné (Krusevlyáról), Zátonyi Józsefné kedves Aurélia leányával (Kolluthról) stb. A négyes táncok igen jól sikerültek. A jókedvtől áthatott fiatalág fáradhatlan kitartással táncolt egész világos kiviladtig. A bál rendezésében a főérdemet Kiss Gyula községi segédjegyző vitta ki magának, ki nem sajnált semmi fáradságot és költséget, hogy a bál fényesen sikerüljön. Köszönet a jelen volt helyi és vidéki uraknak és hölgyeknek, hogy jelenlétükkel egy Gákován „világ nem látott“ bál megeremelésén közreműködni szívesek voltak.

Apatinban húshagyó kedden az öröm és a tréfa kedvelői a nagykorcsában bál, tánc és ének-léssel egybekötött bohóc-estélyt rendeztek, melyre a kedves kacagni és táncolni szerető közönséget 60 krnyi összegnek lefizetése után, szívesen látják: Hahota lap: 1. „A szabók nehéz szenvedései, vagy megint puffra veszünk.“ Kar; éneklik a vig cimborák. 2. „Linke és Finke“ vagy „Ah, ez a pletyka világ“. Előadja két sajtás testvér. 3. „Muritat“ Borzasztó és vízveszélyes történet. Jajgatás több árvízkarosultól. 4. „Reggeli hangverseny egy németországi pusztán.“ Kar, szemléltetve egy csorda háziállat és egy csordás által. 5. „A jövő zenéje vagy hangverseny a legeslegújabb hangszeren.“ 6. „Névnapi üdvözet vagy minden tartózkodás nélküli beszéd.“ 7. „Ének a szegény szerelmes Pepi tantról.“ 8. „A két burnótól.“ 9. „Egy lendületes kinainak mutatványai.“ 10. „A három orr.“ (Tercett.) 11. „Béka-ballada.“ Elretyegve a monostorszeghi gyászoló béka-maradékotól. A tréfa-ság megkezdődik komoly pontossággal 8 órakor. Belépti jegyek előre kaphatók Thész és Ermel uraknál. Felülhízetések nem nyugtáztatnak.

Szabadkán Kladek Ferenc földbirtokos e hó 3-án vezette oltárhoz Balázs piri József városi bizottsági tag kedves leányát, Julia kisasszonyt.

Az újvidéki kerékpár-egyesület alapszabályait a bemutatási záradékkal elláttatták.

Baja város törvényhatósági bizottsága f. hó 11-én rendes közgyűlést tart.

A vörös kereszt-egylet igazgatósága az egyletnek Bács-Bodrogh megyében fennálló választmányait értekezletre hívta össze, mely folyó hó 22-én Szabadkán fog megtartatni. Az értekezlet tárgya: a megyében alakult választmányok és főkegyeletok területi beosztása; célja közös intézmények létesítése és fentartása.

Ujvidéken Raab József nyug. cs. és kir. őrnagy f. hó 4-én meghalt. Az elhunyt a magyar, szerb főgimnáziumnak, a tüzoltó-egyletnek 50—50 frtot, a dalárdának 25 frtot hagyományozott.

Csantavéri plébános Páncsics Jakab zombori segédlelkész választatott meg 80 szavazattal; Holeczkay János szántovai plébános 65 szavazatot kapott. A csantavériek derék jó plébánost kapnak.

Az újvidéki izr. iskolaszék és tanító testület f. hó 13-án táncal egybekötött hangversenyt rendez.

Herzfeld Henrik és fia budapesti gyarmatárú cég, mely székhelyét csak negyedével elzölt tette át Bajáról Budapestre, fizetését beszüntette. A passzívák mintegy 100,000 frtra rúgnak. A cég bíróságon kívüli egyezségre törekszik s tetemes kvótát ajánl.

Kis-Szálláson Dvorzsák László uradalmi intető a napokban jegyezte el özvegy Gornig Gyulané leányát, Emma kisasszonyt.

A mult évben, mint tudjuk, egy Szabadkától Zentán át Ó-Becseire vezető vasút építésére az érdekeltek községek által — a megye alispánjának hatalmas buzgólkodására — jelentékeny összegek és megfelelő kedvezmények szavaztatnak meg, ámbár kivált az ó-becseiek e tervezett vonal által nem látják érdekeiket biztosítva. Először azért, mivel Szegeddel gözha-józás útján van összekötve Ó-Becse s a gabona szállítására az olesó vízi út kínálkozik; továbbá mivel onnan akár Török-Becsen, akár Hegyesen át most is hamarabb és olcsóbban lehet vasuton bárhová eljutni, mintha Ó-Becseről előbb Horgosra, illetőleg Szabadkára és Szegedre kellene kerülni. Eszerint ez a tervezett vonal Ó-Becseire semmiféle előnnyel nem bír. Sokkal célszerűbbnek látszik egy ó-becse-szt.-tamás-verbász-gombosi vonal terve, melynek kiépítésére Pulszky Ferenc kapott engedélyt. Az ó-becseiek e vonal létesülése mellett küzdenek és készek meghozni érdekében minden telhető áldozatot, mivel általa Verbászon és Gomboson át hatalmas vasuti vonalakkal jönnek összeköttetésbe. „P. H.“

Bikityen f. évi február hó 27-én tartott műkedvelői előadás látogatótsága a várakozást felülmulta, miután a néző közönségnek berendezett térség zsutolóság telve volt, a nézők száma a 157-et meghaladta, többnyire bajai és a környékbeli intelligenciából állott. Dankó Gábor bajai első zenekara mellett a színre került „Falú rossza“ című szindarab általában igen jól folyt le, melyet vig tánc követett kiviladtig. Az összes bevétel 163 frt 20 kr., melyből a 118 frt 20 kr. kiadást levonva, maradt 45 frt tiszta jövedelem, mely összegnek fele a megyei szeretetköz aijja javára, fele pedig a helybeli szegény tanköteles gyermekek felségelésére ajánlatotott és egyszerűen illetékes helyére is juttatott. Felülhízetések a következő urak által tetettek: Latinovits Frigyes 10 frt, Latinovits Gyula 10 frt, Latinovits Géza 1 frt, Tomcsányi János 2 frt, Jung Antal 2 frt, Trenka István 2 frt, Skultéty László 1 frt, Hadzsits Milán 1 frt, Radány Péter 1 frt, Csapláros János 1 frt, Fullér Lajos 1 frt, Müllender Tivadar 1 frt, Drescher Rezső 1 frt, Schäffer János 1 frt, Jedlicska Mihály 1 frt, Pencz Ádám 1 frt, Tomanovics Ferenc 50 kr, N. N. 1 frt, Scherer János 50 kr, Mayer János 50 kr, N. N. 30 kr, Török Gyula 26 kr. A műkedvelők közül még hozzájárultak: Kancsár Ilonka k. a. (Boriska) 1 frt, Scherer Lajos (Günder Sándor) 1 frt 14 kr; melyért az illetők fogadják hálás köszönetünket.

Topolyán dr. Czirák Gábor, köz- és váltóüggyvéd irodát nyitott.

Pártos Gyula, fővárosi műépítész, jeles földínek, miut hírlík, eljegyezte Bartolucci Viktória kisasszonyt, a m. k. opera színház elsőrendű tagját.

a vár
résztv
Borbá
hívja
közgy
lentés

lés je

1884
folyt
1237
34 kr
24 há
kivül
ben f
esetrő
1884-
let 10
től ta
téke
szegé
dozot
illeti
Lujza
jában
előad
ságtá
karác
céljai
apácá
decem
tel; s
mond
egyle
14 kr
emell
évben
tatott

az el
az eg
köny

zotts
Marg
az
Fren
adass

1885
ter A
leti

karác
utalv

köny
bet é
gyüle
téséve

Athar

mán

1885
delme
adása
mely
vány
lési
házi
nek
adott
sítés
nőgy
gyer
pély
tetőt
belé
téka
22-é
jobb
szeg
szeg
100
leti
mek
zomb
több
ség
egy
össz
évi
segé
let
29
a to
egy

gyül
dött
Mih
még
ben
lása
és d

1886
sára
rintu
tatis
rékp
megs
nöks
nyoz
leg

Nőgyeleti közgyűlés.

A zombori jótékony nőgyelet február hó 28-án a városbába kistermében szép számu egyleti tagok részvételével tartá évi közgyűlését. Esztergamy Borbála egyleti elnök a közgyűlést megnyitván, felhívja dr. Margalits Ede egyleti titkár a múlt évi közgyűlés jegyzőkönyvének és a folyó évi elnöki jelentésnek felolvasására.

Az 1885-ik év február hó 15-én tartott közgyűlés jegyzőkönyve:

I. Jelentés a zombori jótékony magyar nőgyelet 1884-ik évi működéséről: Az egylet jövedelme a lefolyt évben 1356 frt 65 kr; jótékony célra fordított 1237 frt 15 kr. Maradt 1885-ik évre átvendő 174 frt 34 kr pénztári maradvány. Az egylet a lefolyt évben 24 házi szegényt látott el rendes évi segéllyel, azonkívül nagyszámu szemérmes házi szegényt a téli idényben fűtővel és betegség és egyéb bajok esetében esetről esetre adott pillanatnyi segéllyel. 2. Az 1884-ik évi karácsonyfa-ünnepély alkalmával az egylet 102 iskolás szegény gyermeket ruházott fel tetőtől talpig; a kiosztott ruhák és egyéb ajándékok értéke a 800 forintot felülhaladja s így az egylet a szegények segélyezésére közel 2000 forintot áldozott fel a közjótékonyaság oltárán. Hálás köszönet illeti meg e tekintetben az egylet védnökét Sándor Lujza főispánné ő méltóságát, ki a megyeház palotájában rendezett és fényesen sikerült gyermek színelőadás jövedelmével, és a takarékpénztár igazgatóságát, illetőleg Barthal József igazgató urat, ki a karácsonyra adott száz forintnyi adományával nemes céljaink elérését előmozdítani kegyeskedtek. 3. Az apáca nénék vezetése alá helyezendő óvoda alap 1884. december hó 31-éig 6767 forint 84 kr-ra szaporodott fel; a szegények segélyezésére rendelt alrap pedig a mondott napig 8762 frt 30 kr-ra emelkedett: s így az egylet összes vagyona 1884. dec. hó 31-én 15,530 frt 14 kr. 4. Az egyleti tagok száma ez évben 100-ra emelkedett. Az egyleti ügyek elintézésére a lefolyt évben egy közgyűlés és hat választmányi ülés tartott.

II. A jelentés tudomásul vétetvén, a közgyűlés az elnökön indítványára dr. Margalits Ede titkárnak az egylet körül kifejtett buzgó fáradozásaiért jegyzőkönyvi köszönetet szavazott.

III. Felolvastatik a kiküldött számvizsgáló bizottságnak: Vojnics Zákó Berta, Thim Antonia és dr. Margalits Ede jelentése, melynek alapján kéri, hogy az egylet fíradhatlan buzgalmu pénztárnokának Frendly Mihály urnak a szokásos felmentvényt megadassék.

Helyeslő tudomásul vétetik, és egyben az 1885-iki számadások megvizsgálására kiküldetnek: Virter Aranka, Gräff Paulina és dr. Margalits Ede egyleti tagok.

IV. Titkár indítványozza, hogy az 1885-iki évi karácsonyfa-ünnepélyre ismét 100 forintot az egylet utalványozzon ki.

Indítványa egyhangulag elfogadtatván, a jegyzőkönyv hitelesítésére kiküldetnek Atanackovics Erzsébet és Vojnics Zákó Berta egyleti tagok, mire a közgyűlés az egylet elnökének Esztergamy Borbála éltesével véget ér.

A jegyzőkönyv hitelesítettik Vojnics Zákó Berta, Athanackovics Erzsébet erre kiküldött egyli tagok által. Az egylet működését a lefolyt 1885-ik év folyamán az elnöki jelentés a következőkben vázolja:

Jelentés a „Zombori jótékony magyar nőgyelet“ 1885-ik évi működéséről. I. A jótékony egylet jövedelme a lefolyt évben 1315 frt 69 kr. Az összes kiadás 1260 frt 45 kr. Maradt készpénz 55 frt 24 kr., mely a következő 1886-ik évre, mint pénztári maradvány átvendő. A kiadási tétel 1260 frt csekély kezvénly kiadások levonásával egészen az egylet rendes házi szegényeinek segélyezésére, számos más szegénynek téli fűtővel, gyógyítási, temetési stb. címen kiadott pillanatnyi rendkívüli segélyezésben való részesítésére fordított. 2. A zombori jótékony magyar nőgyelet 1885. december hó 23-án szegény iskolás gyermekek felruházására negyedik karácsonyfa ünnepélyt rendezte, mely alkalommal 101 gyermek lett tetőtől talpig felruházva. A kiosztott ruhaneműk, lábbelik és egyéb ajándékok megközelítőleg 900 frt értékét képviseltek, mert míg tavaly 80-an teljesen, 22-en pedig csak részben lettek felruházva és pedig jobbára csak lábbelikkal, addig ez évben mind a 101 szegény iskolás gyermek teljesen lett felruházva. E szép eredmény létesítéséhez hozzájárultak: az egylet 100 frttal, Sándor Lujza főispánné őméltósága, egyleti védnökne, a megyeházi palotában rendezett gyermek színi előadás tiszta jövedelmével 312 forinttal; a zombori takarékpénztár 150 frtnyi ajándékával, a többi szükséglet az egyleti tagok és a városi közönség kegyes adományaival fedeztetett. Ezek szerint az egylet ez évben jótékonyaságra 2100 frtnál nagyobb összeget fordított. 3. Az egylet óvoda alapja 1885. évi december hó 31-én 7382 frt 43 kr.; a szegények segélyezési alapja pedig 8794 frt 86 kr. s így az egylet összes vagyona 1885. december hó 31-én 16177 frt 29 kr. 4. Az egyleti tagok száma az év végével 106; a folyó ügyek elintézésére az egylet a lefolyt évben egy közgyűlést és hat választmányi ülést tartott.

A jelentés helyeslő tudomásul vétetvén, a közgyűlés az 1885-ik évi számadásokra nézve a kiküldött számvizsgáló bizottság jelentése alapján Frendly Mihály egyleti buzgó pénztárnoknak a felmentvényt megadja, neki fáradozásaiért köszönetet szavaz, egyben pedig a folyó 1886-ik évi számadások megvizsgálására kiküldi Birvalszy Zákó Maja, Vértési Aranka és dr. Margalits Ede egyleti tagokat.

Titkár indítványozza, hogy az egylet a folyó 1886-ik évben szegény iskolás gyermekek felruházására rendezendő karácsonyfa ünnepélyre ismét 100 forintnyi összeget irányozzon elő. Egyhangulag elfogadtatik; — ugyuttal jelenti hogy Barthal József takarékpénztári igazgató ur, az igazgatóság által e célra megszavazott 200 forintnyi ajándékot az egylet elnökének beküldeni kegyeskedett, miért is indítványozza, hogy Barthal József igazgató urnak, illetőleg a zombori takarékpénztár igazgatóságának e ne-

mesleklő adományért az egylet hálás köszönetét fejezze ki. Egyhangulag elhatároztatik és örvedetes tudomásul vétetik, hogy a folyó évi karácsonyfa ünnepélyre eddigelé is már 300 forintnyi összeg áll rendelkezésre.

Az óvoda alapra nézve jelenti a titkár, hogy az egylet legutóbbi választmányi ülésének egyhangulag hozott határozata alapján azt indítványozza a közgyűlésnek, hogy az apáca nénék vezetése alatt álló óvoda óvónői fizetésének biztosítására 7000 forintnyi alapítvány helyeztessék el a zombori róm. kath. egyház védnőkségénél, melynek katolikus jellege ép oly módon biztosítsassék, mint a hogy a főpásztori fejedelmi adománnyal történt. A nőgyeleti alapítványnak az egyházvédnőkségénél való gyümölcsöszése azért előnyösebb a takarékpénztárnál, mert míg ez utóbbi csak 5%-ot, esetleg kevesebb kamatot adhat, az egyházvédnőkség, mely nem dolgozik a részvényesek nyereségére, 7% kamatot fog adhatni. Javaslatba hozza, hogy az alapítvány kamatai már a f. évi január 2-től az apácánéknak rendelkezésére álljanak, úgy hogy már régóta várva-várt itthelyi letelepedésük napján már bizonyos kamattjövédelmek rendelkezésükre álljon.

Továbbá azt javasolja a titkár, hogy az óvoda berendezésére előirányzatba hozott 500 frt helyett az egylet 700 forintot szavazzon meg, hogy a berendezés minél szebb, díszesebb és célszerűbb legyen, egyben jelenti, hogy a berendezés megtekintésére, méreteinek és mérvének felvételére a nagyhét folytán személyesen fog Kalocsára felrándulni, hogy az ottani apácánéknak vezetése alatt álló óvoda berendezését tanulmányozhassa.

A titkár mindkét javaslatát egyhangulag elfogadtatván, az alapító okmány kiállítására, aláírására és a felszerelés eszközésére a tett indítvány értelmében egy hármias bizottság küldetett ki, melynek tagjai: Esztergamy Borbála nőgyeleti elnök, Raisz Ida pénzügyi tanácsosné és dr. Margalits Ede egyleti titkár.

Indítványa tétetvén az iránt, hogy az egylet az óvoda alapi gyűjtést folytassa és idővel új óvodákat, illetőleg gyermekmenhelyeket állítson fel, szavazás után, az indítványozó kivételével, a közgyűlés egyhangulag azt határozta, hogy: az egylet az óvoda alapra való további gyűjtést beállítja, az alapszabályoknak erre vonatkozó pontjait megváltoztatja, mert ez irányban eleget tett vállalt kötelezettségének s úgy is az alapítványával felállítandó óvoda folytonfolyva való gondozása és gyámoltatása kedves kötelessége leend. A határozat indoka főképp az, hogy a szegénység mindinkább való terjedése az egylet jövedelem forrásait a jövőben mind fokozottabb mértékben fogja igénybe venni.

Az alapszabályok módosítására és a módosított alapszabályok felterjesztésére ugyanazon hármias bizottság hatalmaztatik fel, mely az alapítványi ügy véglegesítésére kiküldetett.

Végül a közgyűlési jegyzőkönyv hitelesítésére Reitter Aurélia és Tunner Mária egyleti tagok küldetnek ki.

A közgyűlési tárgysorozat befejeztével Esztergamy Borbála egyleti elnök, a maga és tisztársai, valamint a választmány nevében lemond állásáról, a melyre a közbizalom három év előtt érdemesítette és kéri a közgyűlést, hogy korelnököt választván, az alapszabályszerű tisztújítást eszközölje.

Raisz Ida pénzügyi tanácsosné őnagysága korelnökké választatván, megköszöni az elnökön, tisztikar és választmány buzgó fáradozását, a választó ülést megnyitottnak nyilváníja. Megválasztattak: tiszteletbeli elnöké és védnökké az egylet nemesszivű pártfogója Sándor Lujza főispánné őméltósága; elnöké Esztergamy Borbála az egylet buzgó és fíradhatatlan eddigi elnöke; alelnökké nagy lelkesedéssel özvegy Rákóczi Parcesius Fanni; titkárrá dr. Margalits Ede, pénztárnokká Frendly Mihály; tiszteletbeli taggá Czedler Teréz az egylet alapítója és első volt elnöke és Athanackovics Erzsébet az egylet legrégebb tagja, Választmányi tagok: Spitzer Róza, Szemző Gyuláné, Szemző Istvánné, Vojnics Zákó Berta, Vértési Aranka, öz. Birvalszy Zákó Maja, Kórics Eszter, Thim Antonia, Gräff Paula, Esztergamy Hermin, Dalmay Takács Klementin, Husvéth Mária, öz. Trischler Emma, öz. Volf Esztergamy Mária, Beke Gyuláné, öz. Karvázy Ottilia, Bittermann Magdolna, Tunner Mária, Kohut Ilka, Stverteczky Saich Auguszt. — Közsajnátkozásra Barthal Stefánia urnó, ki első sorban kéretett fel a választmányi tagságra, e tisztséget nem fogadta el. Végül a korelnökkő a bizalmat megköszönve, a választó közgyűlést berekesztette.

A Bács-Bodrogh megyei tiszt- segéd- kezelő- és szolgáló személyzet, ugyszintén azok özvegyei és árvai nyugdíj-intézményének

alapszabályai,

I. A nyugdíjalap létesítése, célja és részesei.

1. §. „A Bács-Bodrogh megyei tiszt- segéd- kezelő- és szolgáló személyzet, valamint azok özvegyei és árvaik nyugdíjintézménye“ címén alap létesítetik, azon célból, hogy a megyei tisztikarban rendszeresített állomásokra megválasztott, vagy állandóan kinevezett tisztviselők, segéd- és kezelő-, nemkülönbö a rendszeresített szolgáló személyzet tagjai, ugyszintén azok özvegyei és árvai — az ezen alapszabályokban megállapított feltételek beálltán esetén — az alább meghatározott mérvű ellátásban, illetve nyugdíjban, vagy nevelési járulékbán részesíttessenek.

Az ütépitési alpból fizetett útbiztosok, útfelügyelők, útmesterek és útkapartók, — ugyszintén a megyei díjnokok, irodai gyakornokok, és a tisztli legények, a rendszeresített megyei tisztviselők, segéd- kezelő- vagy szolgáló személyzet tagjai közé nem számíttatnak.

2. §. A nyugdíjintézménynek feltétlenül és kötelezőleg részese a törvényhatóságnak — rendszeresített fizetéssel javadalmazott választott vagy kinevezett — minden tisztviselője, ugyszintén a segéd- kezelő- és szolgáló személyzetének minden tagja. — az előző szakasz második bekezdésében említett egyéneket ide nem értvén.

3. §. A nyugdíjintézmény alaptőkét képezik:

- a) a törzsjárulékok: e címen a megyei szolgáló személyzetben jelenleg álló minden tisztviselő, ugyszintén a segéd- kezelő- és szolgáló személyzetnek minden tagja, nemkülönbö a megyei szolgáló személyzetben ezután belépők, kötelesek rendszeresített egy évi fizetésüknek — ide nem értve a lakbért, utazási, lótartrási, irodai átalányt és a ruházati illetményt — tíz százalékkal a nyugdíjalaphoz járulni;
- b) az előléptetési illetékek, mely címen — a nyugdíjintézmény életbeletetése után — az intézmény részesei minden magasabb fizetésbe lépés alkalmával, egy évi fizetési többletüknek harmine százalékat a nyugdíjalapba befizetni tartoznak;

- c) a tisztviselőkre, ugyszintén a segéd- és szolgáló személyzet tagjaira fegyelmi úton esetleg kirovandó bírságpénzek;

- d) a megye közönsége által az 1883. évi XV-ik törvénycikk alapján négy egymásutáni évre megszavazott, és az idézett törvényben, illetőleg az ide vonatkozó szabályrendeletben megállapított módozatok mellett évről-évre kivetendő egy százaléknyi megyei pótdoból beszerzendő alapítási tőke;

- e) a községek, vagy testületek, avagy magán egyének által netán adandó alapítási járulékok és adományok.

4. §. Az előző szakasz értelmében a nyugdíjalapba befolyt összegek az intézmény alaptőkét képezvén, nyugdíjazásra, illetve segélyezésre nem fordíthatók. — és e célra csakis évenkénti kamataiknak kilencven százaléka vehető igénybe.

5. §. A 3-ik §. a) és b) pontjaiban megszabott törzsjárulékok és előléptetési illetékek, az illetők fizetéséből huszonnégy havi egyenlő részletekben vonatnak le a megyei pénztár által.

6. §. A fentemlített egyszer s mindenkorra törzsjárulékon felül, a megyei szolgáló személyzetben levő, s a 3-ik §. a) pontjában megnevezett minden egyén, rendszeresített évi fizetésének öt százalékát „évi nyugdíjjaruléka“ címén a nyugdíjalapba évenként befizetni tartozik, mely évi járuléka havonkénti egyenlő részletekben a fizetésből levonatik.

II. A nyugdíjalap kezelése.

7. §. A nyugdíjalap a törvényhatósági közgyűlés és a m. kir. Belügyminiszter felügyelete alatt áll, de ügyeit a nyugdíjalap részesei és a megyei törvényhatóság, a nyugdíjalapot kezelő bizottság által — a jelen alapszabályok értelmében — intézik.

8. §. A nyugdíjalapot kezelő bizottság a megyei alispán, a főjegyző, a tisztli főügyész, és nyolc választott tagból áll, kik közül négyet a törvényhatósági bizottsági közgyűlés, négyet pedig a nyugdíjintézmény tagjainak az alispán által minden hat évben a tisztújítás után összehívott rendes közgyűlése választ. A kezelőbizottság elnöke az alispán, ennek akadályoztatása esetén a főjegyző, és ennek akadályoztatása esetében a tisztli főügyész.

Az időközben elhalt, vagy leköszönt választott tagok helyett új tagokat a törvényhatósági közgyűlés, illetve a nyugdíjintézmény tagjainak a 13-ik §. értelmében egybehívott rendkívüli közgyűlése választ.

Ezen tizenegy tagu kezelőbizottság feladata:

1. Az alap vagyónak felelősség terhe alatt a jelen alapszabályok értelmében való kezelése.

Az alap vagyona gyümölcsösözést végett csak magyar állampapirokba, az állam által kamataikra nézve biztosított értékpapirokba, magyar földhitelintézeti záloglevelekbe, és a megyei közgyűlés által az árvavagyon elhelyezésére időközönként kijelölt pénzügyintézetknél helyezhető el: magán feleknek kölcsönképen bármily biztosíték mellett sem adható ki.

2. Az ellátásért vagy nyugdíjazásért folyamodók kérvényeinek az alapszabályok értelmében való elintézése és az ellátási illetve nyugdíjintézménynek utalványozása.

3. A megyei pénztár által a megyei házi-pénztártól elkülönítve kezelt nyugdíjalappénztárnak félevenkénti megvizsgálása, mely pénztárt azonban az alispán — a megyei pénzkezelésről és számvitelről szóló szabályzatban meghatározott módon és időközökben, egy kezelőbizottsági tag felhívására pedig a felhívó jelenlétében azonnal is — megvizsgálni tartozik.

4. A bevásárlandó értékpapirok meghatározása.

5. Az ellátást vagy nyugdíjat élvezők által — illetményeik kiszolgáltatására nézve — emelt panaszok megvizsgálása s elintézése.

6. A nyugdíjalap állapotáról és pénztárának állásáról szóló évenkénti részletes jelentésnek és zárszámadásának — a megyei közigazgatási főszámvevő által előbb eszközendő megvizsgálása után — a megyebizottsági tavaszi közgyűlés elé való beterjesztése s a zárszámadási kimutatásnak közhírré tétele.

7. Az alapkezelésből metalan felmerülő kezelési költségek utalványozása.

9. §. Érvényes határozathozatalra az elnökön kívül legalább hat tagnak együttes jelenléte és a jelen voltak általános szótöbbsége szükséges; a szavazatok egyenlő megosztásának esetében az elnök szavazata dönt.

Minden ülésről az alispánilag kijelölt egyik megyei aljegyző által rendes jegyzőkönyv vezetendő; nem egyhangú szavazásnál a szavazás névszerint iktatandó a jegyzőkönyvbe.

A kezelőbizottság tagjai a nyugdíjintézmény körüli teendőikért felelősek, de semmiféle díjazásban nem részesülhetnek.

A kezelőbizottság határozatai ellen 15 nap alatt az alispánál beadott felfolyamodványok felett másodfokulag a megyebizottsági közgyűlés, harmadfokulag pedig a m. kir. Belügyminiszter határoz.

A megyei közgyűlésnek, ugyancsak a m. kir. Belügyminiszternek joga van, a kezelőbizottságnak a nyugdíj vagy egyéb ellátási igényre vonatkozó bármely határozatát bármikor hivatalból is felülvizsgálat alá venni, s e felett felsőbbfokban határozni; e végből a kezelőbizottságnak ily határozatai — az erre vonatkozó összes úgyszerintekkel együtt — esetről-esetre a megyei törvényhatóság legközelebbi közgyűlése elé az alispán által felterjesztendők.

A kezelőbizottságnak a megyei alkalmazottak nyugdíjazására vagy végkielégítésére vonatkozó minden határozata a megyei közgyűlés jóváhagyását igényli, s e nélkül nem fogantatható.

10. §. Az alispán mint a kezelőbizottság elnöke képviseli a nyugdíjalapot s a kezelőbizottságot hatóságok és magánosok irányában. — Összehívja ugy a kezelőbizottság üléseit, mint a megalakuláshoz szükséges első, és minden tisztújítás után a rendes közgyűlést. — Kifizeti a napirendre kerülendő tárgyakat, mire nézve minden felfolyamodvány hozzá nyújtandó be, és minden esetleges indítvány a gyűlés előtt neki jelentendő be. — Ő írja alá mint elnök a hitelesített jegyzőkönyvet, és a kezelőbizottság nevében kiadott iratokat, — és ő tartja meg vagy rendeli el a pénztári vizsgálatot.

11. §. A megyei főjegyző szerkeszti és összeállítja a pénztárnok közreműködésével a nyugdíjalap állapotáról és az előfordult változásokról szóló, s a megye bizottsági tavaszi közgyűlés elé terjesztendő évi jelentést.

12. §. A nyugdíjalap számadásait a megyei házipénztárnok vezeti, az ellenőr és könyvelő segítségével és ellenőrzése mellett; a megyei házipénztárnok kezeli a kezelőbizottság utasítása szerinti, s a megyei pénzügyi és számviteli szabályzat értelmében a pénztárt, — kifizeti az ellátásban részesülőket és nyugdíjazottakat, — kötelezve lévén a havi díjjárulékokat és esetleg más módon begyűlt összegeket — a havonként kifizetendő levonásával — minden hónap 14-ik és utolsó napja előtt a kijelölt pénzügyhatóságnál elhelyezni; a pénztárt bármikor vizsgálat alá bocsájtani tartozik, és őrző a pénztár egyik kulcsát; az alapnak reá bizott vagyonaért az ellenőrrel egyetemlegesen felelős és kárpótlásra köteles. A pénztár másik kulcsa az ellenőr által őriztetik.

13. §. A hatvétenként és mindig a tisztújítás után tartandó rendes közgyűlésen kívül, a nyugdíjalap részeseinek rendkívüli közgyűlését csak azon esetben hívja össze az alispán, ha azt valamely megüresedett választott bizottsági tag helyének betöltése, vagy más rendkívüli körülmény tenné szükségessé. Az ily rendkívüli közgyűlésre az elnök az alap részeseit egyenként írásbelileg meghívja, kijelölve a tárgyat is, mely felett határozni kell. A szavazás csak személyesen gyakorolható. Érvényes határozat hozatalra legalább a tagok egy harmadának jelenléte, s ezeknek általános szótöbbsége szükséges. A nyugdíjalap tiz részeseinek írásban beadott kérelmére az alispán rendkívüli közgyűlést összehívni tartozik.

A szolgásmegelőző tagjai sem a rendes sem a rendkívüli közgyűlésekben részt nem vehetnek.

14. §. A közgyűlési jegyzőkönyvek hitelesítésére minden közgyűlés által az ebben jelölt három részes — de nem kezelőbizottsági tag — küldetik ki, kik a jegyzőkönyvet az elnökkel és a jegyzővel szintén aláírják.

15. §. Az alapszabályok módosítása csak az összes részeseik általános többségének beleegyezésével ajánlható a törvényhatóság közgyűlésének, mely utóbbi azonban az alapszabályok módosítását ily ajánlat nélkül is bármikor eszközölheti.

Ezen módosítások a m. kir. Belügyminiszteriumnak azonnal felterjesztendők, és csak ennek jóváhagyása után érvényesek.

III. A nyugdíjazás illetve végkielégítés esetei és mérve.

16. §. A nyugdíjazás illetve végkielégítésnek alapját a beszámítható szolgálati idő, és a legutóbb élvezett rendszeres évi fizetés képezi, a lakbért vagy a mellékjárulékokat ide nem értvén.

17. §. A szolgálati idő a megválasztást vagy kinevezést követő hónap első napjától, — vagy ha e napon az illető a tényleges szolgálatot meg nem kezdte, azon naptól számítandó, mely naptól kezdve fizetése utalványoztatott.

18. §. A 2-ik §-ban jogositottak gyanánt felsorolt és jelenleg is alkalmazásban álló azon egyénekre nézve, kik már az 1871-ik év végén történt tisztújítás alkalmával választottak meg, vagy nevezettek ki: a szolgálati idő 1872-ik évi január első napjától, — azokra nézve pedig, kik később léptek e megye szolgálatába: ebbeli megválasztásukat vagy kinevezésüket követő hónap első napjától számíttatik; — az 1872—1877. évek-ből származó szolgálati idő azonban csak az esetre számítandó be, ha ennek beszámíttatását az illető egyén maga kéri, és ebbeli kérvényét — ezen alapszabályok életbeléptetése napjától számítandó harminc nap alatt — a megyei alispánál írásban benyújtja.

A nyugdíjintézménynek ezen mindkét rendbeli tagjai azonban tartoznak a 6-ik §-ban megállapított kötelezettségen felül — jelenlegi évi fizetésüknek öt százalékát, a nekik ekként beszámítandó lefolyt szolgálati évekre is a nyugdíjalap pénztárába utólagosan befizetni, — mely utólagosan befizetendő évi járulékok a jelen alapszabályok jóváhagyását követő hónap első napjától számítandó tiz év alatt — egyenlő havi részletekre felosztva — megfizetendők, és amennyiben az illetők ezen idő alatt a megyénél tényleges alkalmazásban lesznek, az egyes havi részletek a fizetésből levonandók, — azokra nézve pedig, kik a multa vonatkozó ezen évi járulékok teljes befizetése előtt halnak el, vagy nyugdíjaztatnak, illetve ők vagy özvegyeik végkielégítésben részesíttetnek, az utalványozandó nyugdíjból a kezelőbizottság által meghatározandó részletekben — illetve a végkielégítés összegéből — levonandók.

Ezen járulékok csak azon esetben lesznek évenként az alaptökéhez csatolandók, ha az illető évek folyamán — a 6. §-ban meghatározott évi járulékokkal — az ezen alapszabályok alapján kifizetendő ellátásokra fel nem használtak.

19. §. A szolgálatnak folytonos és megszakítás nélkülinek kell lenni; — a megszakítás előtti idő nyugdíjazási vagy ellátási alapul nem szolgálhat.

Kivétel csak a következő esetek képeznek: a) ha valamely tisztviselő a köztisztviselésnél kimaradt, de később ismét megválasztatott;

b) ha az ezen nyugdíjalapból nyugdíjazott egyén ezen megye tényleges szolgálatában rendszeresítve ismét alkalmaztatik;

c) ha a megye szolgálatában állott egyén az alkotmányos kormány vagy más törvényhatóság szolgálatába átmegy, és innen e megye szolgálatába ismét visszatér.

Ez esetben, az ezen nyugdíjalap által való ellátás vagy nyugdíjazás alkalmával, az előbb elöltött ezen megyebeli szolgálati idő beszámítandó, ide nem értve azonban azon időt, melyet az illető nem ezen megye szolgálatában töltött el.

Hivatalból való felfüggesztés eseteiben a felfüggesztés tartama alatti idő csak azon esetben nem számítandó a szolgálati időbe, ha az illető — jogérvényes határozat folytán — hivatalvesztéssel büntetett.

20. §. A tiszteletbeli minőségű szolgálati idő számba nem vehető.

21. §. A nyugdíjalapból való részesítési igény megszűnik, ha valaki:

a) állomását engedély nélkül elhagyta s e miatt fegyelmi úton hivatalvesztésre ítéltetett;

b) állomásáról lemondott, ide nem értvén azonban az általános tisztújítás előtti tömeges lemondást.

22. §. A nyugdíjazás ahoz képest, amint az ellátás indokául szolgáló körülmények időleges vagy állandó jellegűek, ideiglenes, vagy életfogytig tartó lehet.

Fegyelmi eljárás alatt álló egyénnek nyugdíjazási vagy végkielégítési ügye azonban a fegyelmi határozat jogerőre emelkedéséig el nem intézhető.

23. §. Nyugdíjazásnak illetőleg ellátásnak van helye:

1. Ha az ezen megyei törvényhatóság szolgálatában eltöltött tiz évi szolgálat után

a) a megye szolgálatában álló egyén, aggság, teljes kimerültség, betegség, testi vagy szellemi fogyatkozás miatt hivatalos állásának betölté-

sére képtelenné válván, ezen indokból a megyei főorvos által kiállított ebbeli bizonylatnak beterjesztése mellett, hivatalától akár saját kérelme folytán felmentetik, akár pedig fegyelmi úton elmozdítottatik;

b) hatósági szervezés következtében valamely állomás megszüntetik;

c) a választás alá eső tisztviselő köztisztviselési állomásától kiharad.

2. Ha a megye szolgálatában álló egyén az előző szakaszok értelmében beszámítható negyven évi szolgálati idő, vagy tiz éven felüli szolgálat mellett, 65-ik életévének betöltése után nyugdíjaztatását önmaga kérelmezi.

24. §. Ha a megye szolgálatában álló egyének valamelyike hivatalos eljárás közben szenvedett baleset, vagy járvány ellen történt alkalmaztatása folytán válik szolgálatképtelenné, vagy ezen okok folytán meghal, és beszámítható szolgálati ideje még tiz évre nem terjed: ő, illetve özvegye és árvái ugyanazon ellátásban részesíten-dők, mintha már tiz évet szolgált volna; ha pedig beszámítható szolgálati ideje a tiz évet meghaladja: az ellátás kiszabásánál szolgálati éveivel további három év számítandó.

25. §. Az évi nyugdíj — tiz évi beszámítható szolgálat után — a legutóbb élvezett rendszeres évi fizetésnek negyven százalékában állapítatik meg, a melyhez minden további szolgálati év után ugyancsak a rendszeres évi fizetésnek kétszázaléka járul, mindaddig, míg a nyugdíj magával a legutóbbi rendszeres évi fizetéssel felér.

26. §. A nyugdíj élvezete ideiglenesen felfüggesztetik:

a) ha a nyugdíjazott az államnál, más törvényhatóságnál, vagy községnél állandó évi fizetéssel egybekötött alkalmazást vállal, és pedig ezen alkalmaztatás tartamára s oly mérvben, amely mérvben újabb fizetése a nyugdíjjal együtt, a nyugdíjaztatás alapjául szolgált illetményeit meghaladja;

b) ha a nyugdíjazott egyén valamely nem beestelenítő büntény vagy vétség miatt szabadságvesztéssel büntetettik, a szabadságbüntetés tartamára.

27. §. A nyugdíjazott egyén nyugdíja végleg megszűnik:

a) ha az illető a magyar állam polgára lemi megszűnik;

b) ha az illető ezen megye szolgálatában rendszeresített állomásra ismét alkalmaztatik;

c) ha beestelenítő büntetést, vagy abban való bűnrészesség miatt, büntényítő úton, hivatalvesztést is tartalmazó jogerejű ítélettel elítéltetik.

28. §. A 2-ik §-ban említett azon alkalmazott egyének, kik tiz beszámítható szolgálati évvel még nem bírnak, — a 24-ik §-ban említett esetek kivételével, — ha a 23-ik §. a) b) vagy c) pontjában felsorolt körülmények be is állanak, csak végkielégítésre tarthatnak igényt, mely bezárolag öt beszámítható szolgálati évig a rendszeresített fizetés ötven százalékával, — öt éven túl pedig, a nyugdíjképesség beálltaig, minden további szolgálati év után a fizetésnek további tiz százalékkal állapítandó meg egyszer mindenkorra.

IV. Az özvegyek és árvák ellátásáról.

29. §. Állandó ellátásra, ha az erre szükséges s alább megjelölt kellékek megvannak, csak az a nő, s illetőleg avval nemzett gyermekek tarthatnak igényt, kinek férje, illetőleg atyjuk, nyugdíjigényre jogosító alkalmazásban legalább öt évig szolgált, — s illetve azon özvegy, ki

a) férjével a tényleges szolgálat ideje alatt, vagy azt megelőzőleg lépett házasságra;

b) férjével a nyugdíjigény beálltakor együtt élt;

c) erkölcsös életet folytat.

30. §. Az előző §-ban megkivánt általános kellékeken kívül az alábbi pontokban felsorolt esetekre még a következő külön rendelkezések állapítatnak meg:

1. Azon nő, ki a 40 évi szolgálati idő kitöltése, vagy a férj 65 éves korának betöltése után nyugdíjazott egyénhez ment férjhez, valamint az ezen házasságban nemzett gyermekek, ellátásra vagy részletetésre igényt nem tarthatnak.

2. Azon nő, ki a 40 évi szolgálati idő lejárta, vagy a férj 65 éves korának betöltése előtt nyugdíjazott egyénhez ment nőül, és az ezen házasságban nemzett gyermekek, ellátásra igényt csak akkor tarthatnak, ha a férj a tényleges megyei szolgálatban újra alkalmaztatván, legalább három évig szolgált.

3. Azon nő, aki 60 évesnél idősebb férjhez ment nőül, állandó ellátásra csak az esetben tarthat igényt, ha férje a házasság megkötése után legalább még három évig szolgált, vagy ha e házasságból gyermekek származnak, vagy ez által gyermekek törvényesíttetnek.

Ezen esetben az ily házasságból származó, vagy ez által törvényesített gyermekek is az általános szabályok szerint igényjogosultaknak tekintendők.

4. Azon nő, ki a férj halálakor férjével nem élt együtt, a férj után semminemű ellátásra igényt nem tarthat, — gyermekei azonban, ha a feltételek különben megvannak, ellátási igényvel bírnak, és szülők nélküli árváknak tekintendők.

5. Azon nő, a ki erkölestelen életet folytat, vagy valamely büntetendő eselekményért hivatalvesztést is tartalmazó ítélettel elítéltetik, ellátási igényét szintén nem érvényesítheti, — s ha már állandó ellátásban részesül, azt elveszti, — gyermekei azonban, ha a feltételek különben megvannak, ellátási igényvel bírnak, és szülők nélküli árváknak tekintendők.

31. §. A tisztviselők- segéd- és kezelőszemélyzet özvegyei, ha állandó ellátásra tarthatnak igényt, a férj legutóbbi fizetésének hatszáz forintjáig ennek ötven százalékát, — ha pedig a férj beszámítható fizetése 600 frtot meghalad: az első hatszáz forint után ötven százalékot, a 600 forintot meghaladó rész után pedig husz százalékot kapnak özvegyi nyugdíj fejében.

A szolgáló özvegyének ellátása a férj beszámítható utolsó javadalmazásának egyharmad részéből áll.

32. §. Az özvegy özvegyi nyugdíjából nemcsak saját kiskoru vagy munkaképtelen gyermekeit, hanem férjének netán előbbi házasságából hátramaradt ilyen gyermekeit is eltartani köteles.

33. §. Azon özvegy, kinek a jelen alapszabályok értelmében folytonos ellátásra van igénye, és kinek férje halálakor még anyai ellátásban álló gyermeke van, illetőleg ki teherben van, akár édes, akár mostoha gyermekei azok, — azon gyermekei számára, kik a szabályszerű kort még nem érték el, ha az elhalt férjtől, vagy szintén igényjogosult korábbi férjéről származnak, szabályszerű koruk elértéig nevelési járulékot is kap.

Nevelési járulékot kapnak továbbá az alább meghatározott kort még el nem ért szülőtlenségre is, ha anyjuk, s illetőleg mostoha anyjuk, atyjuk után folytonos ellátásra igényt tarthatott volna.

Ha az özvegynek állandó ellátásra van igénye, az a körülmény, hogy a gyermekek a tényleges szolgálat ideje alatt, vagy nyugdíjas állapotban nemzetek-e, a nevelési járulékra befolyással nincsen.

34. §. A nevelési járulék az anya járulékát képezi, s azzal nem a gyermek, hanem az anya, s esetleg a gondnok vagy gyám rendelkezik.

35. §. A tisztviselők- segéd- és kezelőszemélyzet tagjainak figyermekei 20 éves, leánygyermekai 18 éves, — a szolgáló figyermekei 16 éves, leánygyermekai pedig 14 éves koruk betöltéséig részesülnek a nevelési járulékból.

36. §. Azon gyermekek nevelési járulékát, kik hazai intézetekben iskolába járnak, vagy képzőművészetet tanulnak, a kezelőbizottság a megyei közgyűlés jóváhagyásával a szabályszerű kor betöltése után is — tanulmányaik befejeztéig — legfeljebb azonban 24 éves koruk betöltéséig meghagyhatja, ha előhaladásukat igazolják.

37. §. A nevelési járulék atyátlanság árvák számára fejenként, és külön minden árva részére, a következő mérvben állapítatik meg:

1. Tisztviselők, ugyszintén a segéd- és kezelőszemélyzet tagjai után maradt gyermekeknél az anyát megillető ellátásnak egyharmad részével.

A nevelési járulékoknak valamennyi gyermekre eső összege azonban az özvegyi ellátás összegét meg nem haladhatja.

Ha tehát hat gyermeknél több látandó el nevelési járulékkal, minden egyes gyermek számára csak azon járulék utalványozandó, mely az özvegyi ellátás összegét elosztva a gyermekek számával, egy gyermekre esik. De ha később egy vagy több gyermek nevelési járuléka megszűnik, ezen megszűnt járulék is a többinek javára osztandó szét, — s az özvegyi ellátással felérő egész összeg valamennyi gyermek részére mindaddig meghagyandó, míg egynek-egynek járuléka annak $\frac{1}{2}$ -át el nem éri.

2. A szolgáló után maradt gyermekeknél évi tizenkét forinttal.

38. §. Szülőtlenségre vagy oly atyátlanságra árvák, kiknek anyja, azon okot kivéve, hogy férje öt évig nem szolgált, s még a 24-ik, illetve 41-ik §. határozmányai szerint sem tarthat folytonos ellátásra igényt, bármi más oknál fogva ellátásban nem részesül, vagy azt újabb férjhezmenetele folytán, vagy más oknál fogva elvesztette, az alapszabályokban meghatározott koruk eléréséig, nevelési járulékként az atyátlanság árvák számára kijáró nevelési járuléknak másfélszeres összegét kapják.

39. §. Eltűnt és fel nem található tisztviselő, segéd- vagy kezelőszemélyzet tagja avagy szolgáló nevének és gyermekeinek, ha egyébként a szabályszerű feltételek megvannak, az özvegyek és árvák számára jelen alapszabályok által megállapított ellátás ideiglenesen és mindaddig utalványozatik, míg a férj illetőleg az apa elő nem kerül, vagy törvényesen holtan nem nyilvánítottatik, — amennyiben az ellátás élvezetére joga-

sított törvényes feltételek létezni előbb meg nem szűnnek.

40. §. Az a körülmény, hogy a férj a tényleges szolgálat tartama alatt, vagy már nyugdíjazott állapotban halt-e meg, az özvegy és gyermekek állandó ellátásának jogosultságára befolyással nincsen: — ha azonban a férj nyugdíjazott állapotban halt el, az özvegy és a gyermekek járandósága sem egyenként, sem pedig együttevén nem lehet nagyobb, mint az a nyugdíj, melyet a férj élvezett.

41. §. Azon tisztviselőknél, segéd- és kezelőszemélyzet tagjainál, vagy szolgálóknál özvegyei és árvái, kiknek férje, illetőleg atyjuk, életét a szolgálat teljesítése közben, vagy nyilván bebizonyíthatólag annak következtében vesztette el, a 30. és 44-ik §-okban foglalt korlátozások fentartásával, a 31., 37. és 38-ik §-ban megállapított folytonos ellátásra akkor is igényt tarthatnak, ha férjük illetve atyjuk öt évi szolgálatnál ugyan nem bírnak, de a 29. és 33-ik §-okban előírt egyéb feltételek megvannak.

42. §. Özvegyek és árvák, ha folytonos ellátásra igényük ugyan nincsen, de férjük, illetőleg atyjuk, nyugdíjigényre jogot adó állomáson vagy minőségben volt alkalmazva, s az özvegyeknél a 29-ik §. a) — c) pontjaiban előírt feltételek megvannak, — a 30-ik §. 1. és 2. pontjában megjelölt esetek kivételével, — együttevén a férj legutóbbi beszámítható évi fizetésének egy negyedét kapják egyszer mindenkorra végkielégítésképen.

43. §. Özvegyek és atyátlanság árvák ellátási igénye az atya halálával, — utószülőteknél a születés napjával, — szülőtlenségre tekintendő árvák ellátási igénye mindkét szülő elhaltával, — s esetleg azon nappal áll be, melyen az anyának nyugdíjigénye bármely okból megszűnik.

44. §. A folytonos özvegyi ellátásra és a nevelési járulékra való igény, a 30-ik §. 5-ik pontjában megjelölt eseteken kívül megszűnik:

1. az özvegyi nyugdíjra nézve, ha az özvegy ismét férjhez megy, vagy meghal;

2. árvákra nézve általában, ha a szabályszerű kort elérik, vagy meghalnak;

3. ha az árva oly állami, közhatalosi, vagy intézeti ingyenes ellátásban részesül, melynek értéke a nevelési járulékot meghaladja, — vagy ha a leánygyermek férjhez megy; — de ezen nevelési járulékhöz való igény újból feléled, ha az ingyenes ellátás a 35-ik §-ban előírt kor elértéig megszűnt;

4. ha az árva valamely büntetendő eselekményért hivatalvesztésre ítéltetik, — valamint elvonhatja azt a kezelőbizottság akkor is, ha hat hónappal hosszabb ideig tartó szabadságvesztésre ítéltetik;

5. atyátlanság árváknál azon nappal, midőn az anya elhal, férjhez megy, vagy bármely okból nyugdíjra megszűnik, és az árvák a szülőtlenségre tekintendő árvák magasabb nevelési járulékára nyernek igényt;

6. szülőtlenségre tekintendő árváknál, ha az anya nyugdíjigénye feléledvén, az atyátlanság árvák számára meghatározott nevelési járulék kezdődik.

45. §. Az újra férjhez ment özvegynek ellátása megszüntetetik ugyan, de ha az özvegy második férje után is özvegyiségre jut: ellátását — ha arra a törvényes feltételek még mindig megvannak — második férje halála napjától kezdve ismét kapja.

V. Zárhatározatok.

46. §. A nyugdíjintézmény azon részeseinél, kik később esetleg kisebb fizetésű állomásra alkalmaztatnak, a magasabb fizetés után általuk már előbb befizetett összegek a kisebb fizetés szerinti összegekre leszállítandók, és az ebbeli különbözet kamat nélkül nekik visszafizetendő.

47. §. A nyugdíjak, a végkielégítések, és a nevelési járulékok — a számítások és az elszámolás egyszerűsítése végett — mindig egész forintokban állapítandók meg, s a megállapításnál a félforintig terjedő részösszegek elhagyandók, félforintnál nagyobb összegek ellenben egész forintnak veendőek.

48. §. Az egyszer s mindenkorra szóló részesítés — megállapítása után — azonnal folyósítandó és kifizetendő, az állandó ellátások ellenben azon napot követő hónap elsejétől folyósítandók és fizetendők ki előleges havi részletekben, melyeken a jogaim azokra nézve beállott, s azon hónap végével szüntetendők be, melyben jogaimuk megszűnik.

49. §. Az ellátásra jogosítottak, ebbeli igényük érvényesítését jogcímüknek beálltától számítandó egy év alatt kötelesek kérelmezni. Egy évén túl az egyszer s mindenkorra szóló részesítésre való igény elenyészik, az állandó ellátás pedig csak a kérelem beadását követő hónaptól kezdve jár.

50. §. Az állandó ellátások élvezete az osztrák-magyar monarchia területén belül helyhez kötve nincsen; a monarchia határain kívül való élvez-

zethez, valamint külföldön levő gyermekek nevelési járulékaiknak élvezetéhez a m. kir. Belügyminisztérium külön engedélye kívántatik meg.

51. §. Az állandó ellátások kifizetése a jogcímnek és az alapszabályszerű feltételeknek változatlan fenállását igazoló bizonyítékokhoz kötendő, melyek a folyósításnál esetről-esetre ugy a pénztárral, mint a jogosítottakkal közlendők.

Külföldön tartózkodók ellátásainak kifizetése külön ovatossági feltételekhez is köthető.

52. §. A nyugdíjazott vagy végkielégítésben részesített megyei alkalmazottnak szolgálatából eredő megyei követelések, a nyugdíj és végkielégítésre is érvényesíthetők, s amennyiben a nyugdíjazás vagy végkielégítés folyósításakor már közgazgatási vagy bírói úton megvannak állapítva, az utalványozás alkalmával mindenekelőtt levonandók.

Ily megyei követelések azonban — az ezen alapszabályok szerint a nyugdíjalapba fizetendő járulékokat kivéve — az özvegyi nyugdíjra, az árvák nevelési járulékaikra, valamint ezeknek végkielégítési összegeire nem érvényesíthetők, ha csak azokat az özvegy önként nem ajánlotta fel.

53. §. Azon kérdés eldöntésére, hogy van-e valakinek ellátási vagy részesítési igénye? s hogy ezen igény mennyiben és meddig bír érvénnyel? — minden bírósági eljárás kizárásával — egyedül a nyugdíjazás elrendelésére és megállapítására ezen alapszabályok szerint hivatott kezelőbizottság, illetve a megyei közgyűlés, és a m. kir. Belügyminisztérium illetékes.

54. §. A nyugdíjintézmény a jelen alapszabályoknak belügyminiszteri jóváhagyása után azonnal hatályba lép.

55. §. Ha a nyugdíjintézmény életbeléptetése után — esetleg nagyobb mérvű ellátások bekövetkezése folytán — az alap jövedelme egyes években a kellő ellátási összegeket nem fedezhetné, és az ebbeli hiány fedezéséről a megyei törvényhatóság belügyminiszteri jóváhagyás mellett másként nem gondoskodik: az utalványozott nyugdíjak — a fedezetlen hiány megszűntéig — aránylagosan leszállítandók.

56. §. Azon esetre, ha a megyei törvényhatóság szolgálat államivá tételük és megszüntetésük: a megszüntetés előtt az állami szolgálatba át nem vet tisztviselők, segéd- és kezelő- ugyszintén a szolgazemélyzet tagjai által ezen alapszabályok alapján addig szerzett, nemkülönböztetett már nyugdíjazottak, ugyszintén az özvegyek és árvák által már megszerzett igények, a kezelőbizottság által egyenként hivatalból felszámítandók és megállapítandók; hasonlólag felszámítandók és tíz éven belül — illetőleg azon ideig, míg az állami szolgálatban nyugdíjogosultságot nem szereznek — biztosítandók lesznek az állami szolgálatba átvett megyei tisztviselőknél, a segéd- és kezelőszemélyzet tagjainak és a szolgálóknak addig szerzett igényeik is, — oly kikötéssel, hogy ha az állammal az állami nyugdíjogosultságra megkivántató éveken át szolgálatban nem maradnak meg, vagy ha ott nyugdíjaztatnak is, de a megyei szolgálatban töltött éveik be nem számíttatnak, a megyei szolgálatban szerzett nyugdíjigényeikre nézve ők is a megyei nyugdíjalap által lesznek kielégítendők.

Ha ezen felszámítások alkalmával a megyei nyugdíjalap tőkésége még nem lenne oly nagy, hogy ennek kamataiból az összes igények kielégíttessenek, illetve fennállásuknak egész tartamára biztosan fedezve legyenek: a megyei törvényhatóság belügyminiszteri jóváhagyás mellett a szükséghez képest gondoskodni fog arról, hogy az ekként megállapított igények — szükség esetére az alap-tőke igénybe vétele mellett is — kielégíttethessenek.

57. §. Ha a nyugdíjintézmény fenntartásának szükségessége megszűnik, a nyugdíjigények teljes kielégítése után fennmaradó nyugdíjalapnak mily célra leendő fordítása iránt — belügyminiszteri jóváhagyás mellett — a megye közgyűlése lesz hivatva határozni.

Kelt Bács-Bodrogh megye törvényhatósági bizottságának Zomborban 1885. évi október hó 8-án tartott rendes évnegyedes közgyűléséből.

Kiatta:

Karácson Gyula s. k.,
megyei főjegyző

4030. szám.
alisp.

Ezen alapszabályok ő Nagyméltósága a m. kir. Belügyminiszter ur által 1886. évi február 17-én 7525. szám alatt jóváhagyattak, azon kijelentéssel, hogy ezen nyugdíjszabályzat nem zárja ki azt, miszerint rendkívüli méltányossági esetekben — ha a nyugdíjalap állása a jogosult nyugdíjigények esorbítása, illetve a már folyóvá tett nyugdíjak leszállítása nélkül ezt megengedi — a törvényhatósági közgyűlés kivételképp, s a belügyminiszteri jóváhagyás fentartásával, az 1872-ik évtől visszafelé 1867-ik évig terjedő szolgálatból is bizonyos mennyiségű éveket a szabályszerű szolgálati évekhez hozzászámíthasson azon nyugdíjintézeti tagoknál, kik díjjárulékaikat 1872-ik évtől kezdve befizették.

Zombor, 1886. évi február 27-én.

Schmausz Endre s. k.,
Bács-Bodrogh megye alispánja

Virrasztás.

Egyszer zimankós téli éjen
Almatlan döltem pamlagomra;
Félig szunnyadva, félig ébren,
Unalmamban halkán dudolva.

Szemem lezárul, majd elalszom,
Midőn egy zajra fölrezzentem!
Mikéntha fölnyilt volna ajtom,
Mégvallom, én biz megijedtem.

»Jó estét!« — »Oh! ha nem csalódom,
Halál uramhoz van szerencsém?« ...
»Már este jöttem, régi módon,
Hogy meglátnának, nem szeretném!«

»Fogjon helyet! Kérem, kaszáját
Majd ide teszem a sarokba;« —
Ó fölnyitotta álkapcáját
És hátatellen vigyorga.

»Gyujtson rá, itt e tajtpipából,
Egyebem úgy sincs, megbocsásson!
Megtömvé már a legjavából,
Méltóztassék, kérem alászon!«

»Köszönöm szépen, nem dohányszom« —
És visszaadta nagy szerényen,
»Tul vagyok én már egy pár százon,
Kímélni kell az egészségem!«

»Mily régen várom önt, barátom,
Ígérte már, hogy jön a télen;
Órül lelkem, hogy végre látom,
Most csak fog már végezni vélem!«

»Ezer örömmel! — Hát megunta
Már ezt a satnya, rossz világot?« ...
... Keserves is annak az útja,
Jobb aki soha rá se hágott!«

»Mióta megcsalt szép szerelmem,
Mégbántam életem ezerszer!
El kell pusztulnom, el kell vesznem,
Segítsen rajtam ön, a mester!«

»S szép volt-e legalább?« — »Ha szép-e?
Oh arra nincs szó, mely leírja ...
Szemében az éj csillafénye,
Arcán a hajnal szende pirja.«

Mint a szivárvány két szemölde,
Szép csókra termett pici szája,
Oh benne angyal szállt a földre,
Öt foglaltam minden imámba.

Egy mosolyában volt az éden
Mindannyi kéje, boldogsága;
Ó benne volt hitem reményem,
Ó volt üdvösségem világa!« — —

Hallgatja ezt a néma vendég
És egykedvűn felém morogja:
»Nem látod azt a kaszapengét?
Tán most is rajt' a vére foltja!«

»Mit! Te megölted őt? Megölted?!«
És szivem vére fagyni kezdett ...
»Gyilkos! bosszút állok fölöttem!« ...
Nem volt szived, egy csöpp kegyelmed!«

»Most tőle jöttem« szolt nyugodtan —
»Ha tetszik hát mehetsz utánna!
Hogy nélküle nem élhetsz, tudtam,
S betértem hozzád — egy csapásra!

Köszönd meg és ne sirj, ne átkozd!
Vagy nekem kéne tán köszönnöm? —
Elviszlek én mindjárt babáidhoz,
Osz' együtt éltek mind örökkön!

Mégvallom bár kicsinyt sajnáltam,
De hát a mesterség kívánja! ...
Utószor is, törten, ziláltan
A te neved jött ajakára.«

»Ne tovább! Jó, te elrabortad,
De nem rabolja az enyészet!
Vissza követelem a holtat,
Mégküzdöm zsarnok ur, tevéled!

Jó elrabortad! Tudd azonban,
Emléke fönáll az időben!
Neve örökké él dalomban,
S nem hervad el a temetőben!

Odáig nem terjed hatalmad!
Ott a szellemnek örök élte!
Megindul ott a föld alattad,
S a sirba süpped gyáva térded!« ...

»Te nyomorult! Egy szót, s leváglak!
Ordított a halál dühébe,

Hogy csontjai is ropogának,
S fölkapta a kaszát kezébe.

De hirtelen megáll. »No ember,
Most elvetted ám a sulykot!
Még megkegyelmezek ez egyszer!« ...
S ajkán a düh epéje csurgott.

»Mehagylak! Tudd, hogy mit csináltál,
S kinjaid közt jusson eszedbe,
Hogy nincs nagyobb ur a halálnál,
S az élet a halálnál szebb-e?!«

»Irgalom! ... Ül meg!« ... fuldokolva
Rebegttem szivem bánatában
S hanyatlám vissza pamlagomra,
— De már ő nem volt a szobában.

Gyorsan az ablakhoz siettem,
Tán még kiálthatnék utána! ...
... Tündöklő csillagok fölöttem ...
S a zordon éjféli némasága. — —

Völgyi Gusztáv.

Naptár.

Március.

Havi és heti nap	Katholikus naptár	Protestáns naptár	Görög-orosz naptár
9 Kedd	Hush. kedd	Adeleiz	25 Taráz
10 Szer.	Hamv. szerda	Sándor	26 Porfir
11 Csüt.	Konstantin h.	Rozina	27 Prokóp
12 Pént.	Jéz. t. k. eml.	Gergely	28 Vazul

Felölös szerkesztő: Dr. MOLNÁR ISTVÁN LAJOS.
Laptulajdonos és kiadó: Bittermann Nándor.

HIRDETÉSEK.

Pályázat.

Lajthay Ignác a topolyai róm. kath. fitanoda második osztály tanítója halálesete folytán e nevezett osztály megürülvén, f. évi március 20-ára pályázat hirdettek.

Ez állomás javadalma a következő:

a) készpénzben (255 frt) kétszázötvenöt frt és (42 frt) negyvenkét forint lakpénz a község pénztárából évnegyedenként előre fizetve;
b) 22 urbéri hold föld haszonélvezete adóterherrel;

c) egész éven át szükségelendő fűtőszalma.

Azon esetben, ha ezen állomást valamelyik itt helyben működő első osztályu tanító nyerné el, csakis ez esetben az első osztályra is ugyane napra tüzetik ki a pályázat, mely első osztálynak évi javadalma készpénzben (400 frt) négyszáz frt és (40 frt) negyven frt lakpénz.

A pályázni kívánók kellően felszerelt folyamodvényaikat a topolyai róm. kath. iskolaszékre címezve, nsgos és főtiszt. Balassy Endre kerületi tanfelügyelő, címz. kanonok és espereshez küldendők be Kis-Hegyesre.

Topolyán, 1886. február 25-én.

Bobics Károly,

plébános, iskolaszéki elnök.

Ház-eladás.

Szabadkézből eladó egy szép ház a bajai-utca nyári oldalán 8-ik szám alatt. Van benne öt csinos szoba, megfelelő mellékhelyiségekkel. Kisebbségi családok számára kiválóan alkalmasnak kínálkozik.

Venni szándékozók bővebb értesítést nyerhetnek

Fejér Gyula

3-3 zombori apát-plébánosnál.

Pályázat.

Egy, a jegyzői teendőkből tökéletesen jártas, a magyar és szerb nyelvet szó- és írásban bíró egyén községi irnoknak az alatt jelölt feltételek mellett f. évi április 1-től felvétetik.

Evi fizetése 300 frt készpénz és képességéhez mérten mellékjövedelem.

A vizsgázott egyének előnyben részesülnek. Végül egyik elmaradhatatlan kellék: okmánnyal beigazolni azt, hogy szeszes italokat nem iszik.

F.-Kovil, 1886. évi február hó 26-án.

Grösch Vilmos,

3-3 h. jegyző.

Uj! „MESSALINA“ Uj!
rendkívüli finomságu, felülmulhatlan illatszer.

Raktár: Zomborban Goldfahn Sándor kereskedésében, főutca, Falcione L.-féle házban.

Ada mezőváros elüljáróitól.

HIRDETMÉNY.

A magy. kir. erdőfelügyelőség 386/1885. számú engedélye alapján, az Ada község tulajdonát képező erdőben vágott mintegy 300 öl egészséges fűzfa f. évi március hó 12-én d. e. 10 órakor a községházánál 5 frt ölenkénti kikiáltási ár mellett nyilvános árverésen elfog adatni.

Lepecsételt ajánlatok az árverés megkezdése előtt elfogadtatnak.

Az összerakott fa a Tiszaparttól — hol kedvező rakodó hely van — 100—150 öl távolságra van.

Az árverési feltételek a közs. elüljáróság-nál megtudhatók; mely árverésre az árverezni szándékozók 150 frt o. é. bánatpénzzel ezenel meghivatnak.

Ada, 1886. február hó 24-én.

Az elüljáróság.

Torna-eszközök felnőttek számára 9 frt o. é.

Van szerencsém e város és vidéke n. é. közönségével tudatni miszerint

a lepoglavai országos fogházból

ujabb fa-faragványok

érkeztek, nevezetesen: kulacsok, asztalkák pipaeszközöknek, hordók csemegeboroknak, keretek, kefe- és törölköző-tartók, író-eszközök, kártyaprések, saláta-eszközök s több efféle faragványok, melyek csin és izlés tekintetében mi kívánni valót sem hagynak fenn.

Továbbá érkeztek

takács-munkák,

mint: damaszt- és cérna-törölközők, fehér és színes asztal-abroszok, melyek

a legjutányosabb szabott áron

kaphatók. — Vidéki megrendelések a legpontosabban teljesítetnek.

Kiváló tisztelettel

ENGEL ADOLF,

kereskedő

Zomborban, Falcione Lőrinc-féle házban, (a Színházi szálló átellenében).

Torna-eszközök felnőttek számára 9 frt o. é.

Torna-eszközök gyermekek számára 5 frt o. é.

Torna-eszközök gyermekek számára 5 frt o. é.

A feketehegyi polg. olvasókör megünnepeli március 15-ét a következő program mellett: 1. Ellenki megnyitó. — 2. Szózat, éneklés a polgári dalárda. — 3. Alkalmi felolvasás, folytatása a múlt évekbeli felolvasásoknak, tartja Bakay Károly elnök. — 4. Hymusz, éneklés a polg. dalárda. — Az ünnepély után bankett a kör helyiségében, melyen Gyikos Mihály fog alkalmi beszédet tartani.

Szabadtán, az ottani kaszinó által a városi könyvtár javára pénteken a színházban rendezett hangverseny fényesen sikerült. A nézőtér egészen megtelt válogatott közönséggel. A hangversenyben közreműködtek: Odry, Komocsy, Siposs és Liedl, továbbá Komáromy Mariska, Vaszilievits Olga, Völgyi Kornélia. Hangverseny után a közreműködők tiszteletére bankett volt a Pest város vendéglőben, melyen 200-nál többen vettek részt s számos sikerült felkötéstől mondtak. Ezután táncvigalom volt, mely folyton élénk kedvvel egész reggelig tartott. A műsor a következő volt: 1. „Nyitány zenekarra“ írta Gaal F. Előadja a városi megerősített zenekar a szerző vezetés alatt. 2. „Korsolytánc“ Proféta című dalműből írta Liszt Ferenc. Előadja Siposs Antal ur. 3. Humoros felolvasás, tartja Komocsy József ur. 4. a) „Dal a csillaghoz“ Wagner R. „Tannhäuser“ című dalműből, és b) „Aria az „Alvajáró“ című dalműből Donizettitől. Eneklő Odry Lehel ur. 5. a) Ballada a „Fehér nő“ című dalműből, írta Boildieu, és b) „Magyar népdalok“ cimbalmon előadja Völgyi Kornélia urhölgy, (Allaga Géza tanítványa). 6. Aria az „Alarcosbál“ című dalműből, Verdítől. Eneklő Odry Lehel ur. 7. a) „Aria“ a G. huron Bachtól és b) „Prélude“ (E. dur Bachtól) és c) „Legenda“ Wieniawskytól. Hegedűn előadja Liedl Ferenc ur. 8. „Magyar rhapsódia“ Liszt F.-től. Zongorán előadja Vaszilievits Olga urhölgy. 9. a) „Aria“ Mignon“ című dalműből Thomastól, b) „Serenade“ Gregtől és c) „Magyar népdalok“. Eneklő Komáromy Mariska urhölgy. 10. „Prometheus“ Beethovenentől, előadja a városi megerősített zenekar Gaal F. ur vezetésével.

Szántóváról írták: Főtisztelendő Boromiszka Tibor jankováci plébános, iskolalátogató, helybeli iskoláinkat folyó évi március hó 2-án meglátogatta s dacára, hogy, amint ő maga szokta mondani, nagyon fukarkodik a dícséretnek osztogatásában, mégis legnagyobb elismerését nyilvánította a sokac gyermekeknek a magyar nyelvben való igen szép előmenetelért. A magyar nyelv sikeres terjesztése körül szerzett érdemek oroszlánrésze természetesen a helybeli tanítókat illeti; mert ők azok, kik zengzetes magyar nyelvünket a sokac tanítványokkal megkedveltetni tudták oly annyira, hogy most a gyermekek annak megtanulásában egymással versengenek. Főtisztelendő Boromiszka Tibor iskolalátogatónak fennebb említett elismerő nyilatkozatával legjobban van megcáfolva jó (?) szomszédainknak azon légből kapott állítása, mintha a szántóvári tanítók pánszlávok lennének. Tanítóinknak, ezen általuk kivívott elismerésért méltán gratulálhatunk.

Szabadtán Szkenderovits József földbirtokos f. hó 3-án esküdött örök hűséget Szudárovits Rózika kisasszonynak.

Beküldetett. Az már mégis csak sok, amit hetivásárok alkalmával a lókupec cigányok tesznek a lópiacra. A lovakat egész a járdáig felvezetik, ők maguk a járdát egészen elállva éktelen zsvajt csinálnak s iparkodnak a jóhiszemű vevőt becsapni, ami ha nem sikerül, egymás között kapnak össze, s van mit ballani a lópiacra lakóknak az ablak alatt s az arra járóknak. Hát a rendőrök? Ezek bent ülnek a vevőkkel a kocsijában.

Rablótamadás. A múlt hó utolsó napjaiban este 9 órakor Szigriszt Gyula szolgabírói adóügyi segéd Bezdánból Zomborba utazott. A Róheim-féle szállást elhagyva, a zombori szállásokhoz közel, három utonálló megtámadta, kik Bosnyák Ádám előfogatos lovait sebes hajtás közben elérték. Az egyik magas, sugar alakú ismeretlen egyén, rövid südban, kezében forgó pisztollyal a kocsihoz közeledett, hihetőleg rablási szándékkal. Azonban ebbeli terve az által lett megfúszva, hogy nevezett adóügyi segéd fegyverét a rablókra szegezve, őket eltávolította. A közbiztonság szempontjából kérjük a kir. csendőrséget, hogy az éjjeli órákban az országutakra figyelemmel legyen.

Boszniai állapot Bácskában. Folyó hó 5-én éjjeli 12 óra tájban Csonoplán egy szegény sorsu egyén, szalmát ment csempészni, hogy a megfagyás ellen magát megvédehesse. Ekközben állítólag az éjjeli örök észre vették és futása közben golyóval hátba lökték. Az ott helyi orvos véleménye szerint felgyógyulása kétes. Ez Csonoplán — úgy látszik — már divatosná kezd válni, mert ez év első napjaiban szintén egy szegény sorsu ott helyi családosa apa ismeretlen tettesek által éjjeli órákban agyonlövettet. A tettesek kiderítését mai napig is homály borítja.

Hódsághon f. hó 5-én hunyt el Drach Antalné szül. Kellenbach Apollónia, Drach Antal, hódsághi káplán édes anyja, a haldokló szentségének ájtatos felvétele után 57-ik évében. Temetése f. hó 6-án d. u. 4 órakor ment végbe az egész község mély részvétele mellett. A megboldogultat, számos ismerősön kívül, öt gyermeke és nyolc unokája gyászolja. Aldás hamvaitra!

A szabadtáni Népkör március 15-ének megünnepelésére serényen készül.

„Jelentés Bács-Bodrogh megye népnevelési ügyének 1885. tanévi állapotáról“ címmel Czifrusz Ferenc kir. tanácsos és Bács-Bodrogh megye kir. tanfelügyelőjétől egy tanulságos és érdekes tüzet jelent meg, mely tanügyi viszonyainkat kimerítően és alaposan tárgyalja. Ezen nagybecsű jelentés felolvastott a megyei közigazgatási bizottság 1886. évi február hó 5-én tartott ülésén.

Szabadtán egy budapesti nagy ékszerlopás tetteseit, Weiland Nyodort és Petrás Ferencet keresi a fővárosi rendőrség. Mire azonban eljutott Szabadtánra a főkapitányság sürgönye, a két betörő odább állott s most mindkettőjüket nyomozzák. Sikerült azonban Weiland kedvesét elfogni s így van remény, hogy megtudható lesz tőle merre vette útját bőkezű pártfogója. Mert annyit kiderítettek Szabadtán, hogy a két betörő bővében volt a pénznek s pazarul költsékezett.

A csász. kir. szab. dunagőzhajózási társulat amilyen gazdag az osztalékban, épp oly fősvény az utazók részére adott kényelem adásában. Azt mindenki tudja, hogy f. hó 4-én délelőtt az uralkodó tél hóval és orkánal mutatta be talán zárprodukción és az utasok a zentai agencián 8^{1/2} óráig majdnem 11 óráig kénytelenek voltak várni ilyen borzasztó időben egy szellős, hideg és semmi kényelmet nem nyújtó folyosón, mely az összes osztályú utasoknak váróhelyiségül szolgál. A nagyérdemű olvasó-közönség hozzon ítéletet afelől, vajjon hogyan érheti magát ilyen „váróteremben“ egy olyan beteg, ki 2^{1/2} hónapig híven őrizte betegágyát és orvosa tanácsára készíttve van Zentáról Szegedre utazni, hogy ott a kijelölt gyógymódot folytassa? Nemcsak hogy visszaestem a régi szenvedéseimbe, hanem azokat még újabbakkal is szaporította a „k. k. D. D. G.“. Láttunk ott két üres és elég tágas szobát; vajjon a forgalmi igazgatóság nem bérlethette volna azt ki az utasoknak váróhelyiségül? De igen, ahol ügynökséget szervez, ott követelő a társulat és a községek számlájára építkezéseket rendel el; így jutott Moholyra is két szép váróterem, mely mindig elég meleg, tiszta és rendezett. Miért is a zentai várótermet még egészségesnek sem ajánlom, annál kevésbé betegnek. A társulatnak pedig az utasokkal szemben több mórest...! Oh te tisztai dühörgő vasut, hol késeled az éj homályában? Egy beteg utazó.

Szabadtán íj. Höbl Ferenc városi pénztári tiszt eljegyezte Váli Irma kisasszonyt.

Köszönetnyilvánítás. Gruber Vince, városunk derék főkapitányának ama tapintatos eljárásáért, hogy a katonák orgona-utcai tanchélyét a katonák elől bezáratta, köszönetet mond egy orgona-utcai háztulajdonos.

Szabadtán Szantits Károly irnok lakásába a napokban ismeretlen tettes belélt. A golyó nem találta senkit sem.

Mihajlovits Kornél ur Palicsról egy vidékünkön ritka kacsaféle példánnyal gazdagította gimnáziumunk természetrajzi gyűjteményét. A vadászok lapplandi kacsának nevezik, talán azért, mert az északi jeges tenger partvidékén szokott állandóan tartózkodni s csakis ősz és tavasszal húzódik le egész a Fekete s Földközi tengerig. Igazi neve: búbos ingarua (fuligula clangula L. Schellente), feje fémes fekete, nyaka és egész alsó része fehér színű, finom tollazatánál fogva báronysos tapintatu, a háta, szárnya, evező s farktollai fénylő feketék, szárnya tükre fehér. Osztályozására nézve közel áll a norvégiai, dunaludhoz. Igen jól úszik s még kiünöbösen bukkolinyan magyarázható meg az, hogy adományozó va dász ur csak a 18-ik lövésre kaphatta meg. (Drága kacsá!) — Nem kevésbé képzeli muzeumnaknak egyik díszét a napokban Lallosevits nevezetes vadásztól megszerzett fécánkácsa (Anas acuta L. Spjessente). Csőre s lábai sötét hamuszínűek. Nyaka igen hosszú. Tollazata fölül fehér s fekete finom pontokkal érezett s ennélfogva hamvasszürkének tünik fel. Feje barna, melle s hasrésze fehér, szárnyai tükre fehér, fekete s sárga szalaggal van ellátva, szárnya, evező tollai s farka két tolla, mely a többinél 10 cmel hosszabb, fekete. Hazája: a három világrész jeges tenger melléke, télen át azonban Észak-Afrikaig is levándorol. — Tisztelettel kérjük a n. é. közönséget, ha valamiképp így a ritkább állatok birtokába jutnának, ne terheltesse azzal gimnáziumunk még zsenge természetrajzi muzeumát gazdagítani. Zsuffa Vince, a term. szertár őre.

A zombori első-önsegélyző-szövetkezet február havi forgalma 134,163 frt 6 kr bevételt mutat, ebben az első ciklus részvényitőkéje 74,652 frt 40 krral, osztaléka 15,115 frral, váltók 43,826 frral szerepelnek. Mindenesetre jelentékeny forgalom!

Az adóvégrehajtási eljárásnak vasárnapokon és ünnepeken való szünetelése tárgyában a pénzügyminiszter körrendeletet intézett valamennyi kir. adófelügyelőhöz, utasítva őket, hogy vasár- és ünneppokon zálogolást eszközölni, ha a késedelem veszélyt nem okoz, nem szabad, a végrehajtás pedig egyenesen tiltva van.

A pénzügyi és közigazgatási bíróság a következő elvi jelentőségű határozatot hozta: A nyilvános számadásra kötelezett pénzügyintézetek tulajdonát képező záloglevelek után élvezett kamatok az intézet üzleti adójának megállapításánál a nyers jövedelemből le nem vonhatók.

Az első cs. kir. szab. dunagőzhajózási társaság közzéteszi, hogy a budapesti újszónyi vonalon közlekedő utasszállító hajók menetét a rendkívül kedvezőtlen vízállás miatt folyó hó 3-ától kezdve egyelőre felfüggesztette, de a mohács-bezdáni és orsovai vonalon a közlekedés minden változás nélkül fenmarad.

Kuriai határozat. A kuria egy fölmerült eset alkalmából a párbaj vétségével vádolt ügyvédet az ügyvédség gyakorlatától felfüggesztette.

Színház.

Csütörtökön „Galathea“ s „Szerelmi varázsital“ adatott. Mindkét darab meglehetősen összevágóan. Nem mulaszthatjuk el azonban újólag megróni az igazgatást azért a hanyagságáért, hogy a szereplők nevicet cserélget, amint neki tetszik s aztán mindezt nyomdabíróknak tünteti elő.

Szombaton „Alfonz ur“ érdekes színmű adatott, hol Jelenff s Balási elég jól játszottak s Beődiné valójában remekelt. Szép Olgáról, ez igéző csinos alakról, csak azt mondhatjuk, hogy oly vervevel adta szép szerepét, hogy a társulat többi nőtárgyjának méltán például szolgálhatna. Kívánjuk, hogy pár év múlva a nagy lapok hasábjain is találkozzunk nevével. — Modorosságától s a színpadi otthoniasság hiányától még most szívesen eltekintünk.

„Don Caesar de Bazán“ vasárnap előadása szinte jó volt. Beődi elég szépen élénk varázsolta e nemes jellemet. Jelenff sokat akadozott s kevésbé volt disponálva. Balási is nagyon egykedvű volt. Beődi — mint említett — sok helyen igazi művészzettel s színpadi rutinnal játszott.

Szeghegy történetének könyve.

(Ellenbírálata.)

Jausz János ur, mintha szülővárosa nagy Németország kellő közepében volna, megírta Szeghegy történetét ékes német nyelven s azt egy 400 lapnyi kötetben „Szeghegy im ersten Jahrhundert seines Bestandes“ cím alatt közre is bocsátotta. Hogy egy férfi, aki bácskai és a magyar nyelvet teljesen bírja, a nép számára, mely szintén tud már magyarul, egy 400 lapra terjedő művet ír német nyelven, s ez által szembe száll a magyarosodási törekvésekkel, ehhez nincsen semmi szavunk; de ahhoz igen is van, hogy Iványi István tanár ur e munkát, mint a községek történetére nézve mintaképet állítja a közönség elé s a megyei legnagyobb lap hasábjában hívja fel rá a figyelmet.

Jól tudjuk, hogy amidőn Iványi ur Jausz könyvének ismertetésére szánta magát, ő a magyar történet érdekeit tartotta szem előtt, történelmi szempontból fogva fel a művet, s mint ilyet mutatta be jó akaratú, sőt mondhatni dícsérő szavakkal. Mi részünkről hajlandók vagyunk Iványi ur bírálatát úgy, amint az a történelmi részletekre vonatkozik, sőt készek vagyunk Jausz ur monographiai érdemeit elismerni, de ezzel csak a történelmi kritika érdekeinek teszünk eleget. Iványi ur a történelmi kritika nézletpontjából bírálta és taglalta csupán Jausz ur könyvét s ha e bírálata és taglálata a leghelyeseb s legtalálhatóbb is, mindazonáltal a legkevésbé sem kielégítő. Nem kielégítő, mert egy oly könyvnek bírálatánál, milyen Jausz uré, nemcsak a történelmi kritika álláspontját kell szem előtt tartani, hanem a magyar irodalom általános kritikái álláspontját is, tudván és szem előtt tartván azt, hogy minden szakmá egyszerűs mind irodalmi munka is. Iványi ur azonban a történelmi kritika határvonalánál, mint az, aki feladatát jól teljesítette, szép tisztesen megállott s kimondta minden habozás nélkül dícsérő elismerését.

Iványi ur tehát — habár teljesen akaratlanul is — nekünk hagyta a feladatot, hogy Jausz ur művének bírálatában az általa letett fonalat felvegyük s a történelmi kritika határait átlépve, a szóbanforgó művet általános irodalmi szempontból vegyük bírálat alá.

Es e feladat amily könnyű ránk nézve, épp oly kedvezőtlen eredményű Jausz ur monografiájára. Mert jölehet a történelmi kritika szerint mi is hajlandók vagyunk szerző helytörténetirodalmi érdemeit elismerni, mindazáltal csak kár hoztatni tudjuk az általa alkotott művet irodalmi szempontból. Az ok erre természetesen csak az, hogy szerző könyvét német és nem magyar nyelven írta.*) Eddig csak az erdélyi szász atyafiak boszantottak bennünket azzal, hogy külön magyarországi német literatúrát alapítottak, s most, hogy az irodalmi és tudományos műveltség terjed, a magyar irodalmi termékekkel versenyt mind több és több nem magyar nyelvű munka lát napvilágot.

A példa Bácskában is követőkre talált s legnagyobb sajnálatunkra kell konstatalnunk azt, hogy a történetirodalom terén a legújabb keletű mozgalmat egy kiszácsi lelkész kezdte meg, aki csak pár évvel ezelőtt tette közzé „Geschichte der Baeska“ című művét. E mű szerzője a megrovást a nyilvánosság előtt elkerülte, mert első és egyetlen volt a bácskai helytörténet terén az a füzet, melyet ő németül írt. A példa azonban mint Jausz ur könyve mutatja, nagyon is ragadós s ha még egy pár német anyanyelvű egyének észébe jut egy-egy német munkát írni, úgy a híres Bácska tájait a magyar irodalmi központ legalább is Bismark hazájának kellő közepében képzeli. Ennyit Iványi ur bírálatának kiegészítéséül s ennyit Jausz urnak szíves figyelemzetésül.

Dadás Gyula.

*) Nem vagyunk szerencsések a cikkiről ural egy értelemben lenni. A szóban forgó könyv tisztán és kizárólag helyi érdekű, a legszűkebb lokális patriotizmus szüleménye; tehát közönségtől egyes-egyedül Szeghegy községében keresheti és találhatja.

Már pedig ott, a hivatalos népszámlálási adatok szerint, 3844 lélek lakik és az, 125 szál magyar kivételével, mind cseppentett német ajku.

Famler Gusztav Adolf, ev. lelkész is németül írta meg 1884-ben Torza történetét, azon egyszerű okból, mert ott 3068 lakos közül csak 69 magyar van; pedig ha már megír valamit az ember, azt szeretné, hogy legalább olvassák.

A derék és érdemes kiszácsi lelkész magyarságát illetőleg szolgáljon zsinórmértékül, hogy a hurbáni tendenciájú papok ki nem állhatják; igaz, hogy ő sem sziveli amazokat, amit legutóbb a pozsonyi pánszláv esetben erősen hirdettek is az országos lapok, nemkülönben a „Bácska“ is. A „Geschichte der Baeska“ előszavában benne is van, hogy az e földön lakó s magyarul nem tudó németek számára készült.

Hát ezek sohase szívhassanak földjük történetének megismeréséből szűkebbkörű hazaszeretettel, csak azért, mert magyarul nem tudnak? Mivel kössük e földhöz a velünk s köztünk élő idegen milliókat, ha nem az előttük érthető nyelven irt hazafias művekkel?

Hanem ha sikerül felszólaló urnak csak egy kifejezést is találni a háromban olyat, amely schulvereinos zamatot árul el, vagy grossdeutsch hallucinációkra enged következtetni: akkor biztosíthatjuk, hogy sem a művek megjelenésekor nem maradtunk volna a megrovással adósak, sem most nem késnének kárhóztató ítéletünkkel.

Midőn azonban a jelzett munkáknak, de különösen Jausz könyvének, minden sorából a rajongással határos magyar hazafiság meleg lehellete érzik ki; és miután ily könyvek írása ez időszertin az egyetlen mód, a német ajku községeknek a haza és lakóföld ragaszkodó szeretetében öregíteni: mi ezen föntebbi tekinetektől mindahárom munkát, kiváltképpen pedig a megostromolt Jausz urét, minden ócsárlás fölött mesze kimagasló hazafias fáradságnak és a sovínistákat kivéve minden komoly magyar ember méltánylására érdemesnek nyilvánítjuk. A szerk.

Folytatás a mellékleten.

NYILTTÉR.*)

Mélykút, 1886. március 6.

Ujdonsült notáriusunk bizonyosan csöpüt evett, hogy e becses lapok tegnapi számában tüzet köpköd. Édes notárius uram! Ön szerencse várandó fiatal ember még, ne tegye tönkre magát! Vagy nem tudja, hogy a nagy mérgező a szépségnek? Különben még azt is vegye szíves tudomásul, hogy a mérgező és a tehetetlenség ismérve a gorombaság akkor kezdődik, mikor argumentum nincs, a szusz kifogyott. A meglegyintett lud gágog; de nem minden lud gágogás menti meg a kapitoliumot. Különösen nem az ilyen, minőt ön tesz.

Nincs könnyebb, mint szenvedett nagyuri tempóval azt mondani: önézetem tiltja cáfolatba bocsájtkozni; csak ignotos fallit, notis derisui est. Mosolygunk önön uram, főképp midőn törvényes elégtétellel is fenyeget! Láttunk mi már tehenet kisebb tőgygyel is megelleni.

Hát avval a csángó telepítvényvel nem kár hencgni? maga tudhatja, hogy annak az apostrophirozott csángónak: Szücs Lajos kisszállási jegyzőnek még a sarkáig sem ér, akkor sem, ha az csak papucsban van is; mert nem annak a csángónak kellett ám, míg az Angiás istállót vizsgálták, folyton a hidegvizes borogatás, hanem bizonyos Bajáról importált törzsgyökerez urnak, kit Jákob legfiatalabb magzatkájának drága druzsája, a jó jegyző ur, amikor akar, mindig láthat, csak tükörbe kell néznie.

Egyébként megis engedjen, ha elegendőképp meg nem bántottam.

* Az e rovatban közlöttekért nem vállal felelősséget a szerk

HIRDETÉSEK.

1932/1886.

Árverési hirdetmény.

A szegedi m. kir. jószágigazgatóság kezelése alatt álló s a pivnicai határban fekvő 454⁵⁰ hold földnek 1886. okt. 11-től 1889. évi szeptember 30-ig és így 3 évre 5088 frt 4 kr. évi haszonbár mint kikiáltási ár mellett leendő bérbeadása iránt **f. 1886. március 15. napján d. e. 10 órakor Szegeden** a m. kir. jószágigazgatóságnál zárt irásbeli ajánlatú versenytárgyalás fog tartatni. Az 50 kros bélyeggel és 508 frt bantpénzzel ellátott zárt irásbeli ajánlatokban, melyekben a megajánlott összeg betűvel és számmal világosan kiírandó s kijelentendő, hogy ajánlattevő az árverési és szerződési feltételeket ismeri s azok minden pontjának magát feltétlenül aláveti, az árverést megelőzőleg benyújthatók. A szerződési és árverési feltételek a szegedi m. kir. jószágigazgatóságnál a hivatalos órák alatt bármikor megtekinthetők. Utóajánlatok figyelembe nem vétetnek. Szeged, 1886. március 6. **M. kir. államjószágigazgatóság.** Utányomás nem díjaztatik.

354. szám.
bv. 1884.**Árverési hirdetmény.**

Az 1881. évi LX. t. c. 102. §-a értelmében ezenel közhírré tétetik, hogy a hódásghí királyi járásbírósnak 1884. évi 2981/1884. sz. elrendelő és a palánkai kir. járásbírósnak 3223/polg. 1885. számú kiküldő végzésével a bácsi segély-szövetkezet felperes javára Basits Aekó tovarisovai lakos alperes ellen 320 frt tőke és járuléka erejéig fogatosított kielégítési végrehajtás alkalmával felül- és lefoglalt 789 frtra becsült gabona, sertések, hordók, kocsi, ló stbből álló ingóságok Tovarisonán alperes lakásán **1886. évi március hó 11-en délelőtt 11 órakor nyilvános árverés útján azonnali készpénz fizetés mellett eladatni fognak**

Palánkán, 1886. évi február hó 26-án.

Haba István,
kir. bir. vjhajtó.372. sz.
kj. 1886.**Árverési hirdetmény.**

Alulirt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. c. 102. §-a értelmében ezenel közhírré teszi, hogy a palánkai kir. járásbírósnak 372/kj. 1885. számú végzése által Eimann László német-palánkai lakos javára Zomboracz szül. Milytyev Angya tovarisovai lakosnó ellen 40 frt tőke, ennek 1885. év október hó 1. napjától számítandó 6% kamatai és eddig összesen 30 frt 50 kr perköltség követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíról fogatosított végrehajtást szenvedtetet a tovarisovai 7. sztkben C. 15. alatt bekebelezett 2000 frtnyi megillető követeléséből álló ingóságok nyilvános árverés útján el-adatnak.

Mely árverésnek a 372/kj. 1886. sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínen, vagyis Tovarisonán, alperesnő lakásán leendő eszközzésére **1886. évi március hó 13-ik napjának délutáni 4 óraja határidőül** kitézik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg: hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t. c. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. c. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Palánkán, 1886. évi március hó 4-én.

Seunig Károly,
kir. bir. kiküldött.383. szám.
bv. 1885.**Árverési hirdetmény.**

Az 1881. évi LX. t. c. 102. §-a értelmében ezenel közhírré tétetik, hogy a palánkai kir. járásbírósnak 1885. évi 4225/1885. sz. elrendelő és a palánkai kir. járásbírósnak 4225/polg. 1885. számú kiküldő végzésével a palánkai I-ső előlegezési egylet felperes javára Lőrincz Ferenc n.-palánkai lakos alperes ellen 160 frt tőke és járuléka erejéig fogatosított kielégítési végrehajtás alkalmával lefoglalt 380 frtra becsült lovak és kocsiból álló ingóságok Német-Palánkán alperes lakásán **1886. évi március hó 14-en délelőtt 10 órakor nyilvános árverés útján azonnali készpénz fizetés mellett eladatni fognak.**

Palánkán, 1886. évi február hó 20-án.

Haba István,
kir. bir. vjhajtó.352. szám.
bv. 1884.**Árverési hirdetmény.**

Az 1881. évi LX. t. c. 102. §-a értelmében ezenel közhírré tétetik, hogy a hódásghí kir. járásbírósnak 1884. évi 2709/1884. sz. elrendelő és a palánkai kir. járásbírósnak 3609/polg. 1884. számú kiküldő végzésével a bácsi segély-szövetkezet felperes javára Kokanov Jován tovarisovai lakos alperes ellen 350 frt tőke és járuléka erejéig fogatosított kielégítési végrehajtás alkalmával lefoglalt és 812 frt 50 kr-ra becsült ló, löszerszám és gabonából álló ingóságok Tovarisona községhezánál **1886. évi március hó 13-án d. e. 10 órakor nyilvános árverés útján azonnali készpénz fizetés mellett eladatni fognak.**

Palánkán, 1885. évi október hó 28-án.

Haba István,
kir. bir. végrehajtó.183. szám.
1886.**Árverési hirdetmény.**

Alulirt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. c. 102. §-a értelmében ezenel közhírré teszi, hogy a zombori tek. királyi járásbírósnak 4800/1885. számú végzése által Lancz Henrik bécsi gépgyáros javára, Weisz Miklós sztanisiesi lakos ellen 600 frt tőke, ennek 1885. évi március hó 10 napjától számítandó 6% kamatai és eddig összesen 68 frt 75 kr. perköltség követelés erejéig elrendelt biztosítási végrehajtás alkalmával bíról fogatosított kielégítési végrehajtás alkalmával felül- és lefoglalt és 1656 frtra becsült gazdasági gépek, széna, kocsi, gabonaművek és sertésekből álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek a 8480/1885. számú kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínen, vagyis Sztanisieson alperes lakásán leendő eszközzésére **folyo évi március hó 15-ik napjának délelötti 10 óraja határidőül** kitézik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t. c. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. c. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Zomborban, 1886. évi március hó 3-án.

Cservenka Lajos,
kir. bir. végrehajtó.

758. szám.

Keresztúr közsege.

Hirdetmény.

Egy a jegyzői teendőkbén jártas és önállóan működni tudó egyén 2-3 hónapra, esetleg hosszabb időre alkalmazást nyerhet.

Havi fizetés 25 ft és érdemszerinti rész a magán munkálatokból.

Felhivatnak az állomást elnyerni óhajtok, hogy kérvényeiket hozzám mielőbb terjesszék be. — Az állomás rögtön elfoglalandó.

Keresztúr (Bács megye) 1886. március 3-án.

Mártonfi Endre,
jegyző.404. szám.
bv. 1885.**Árverési hirdetmény.**

Az 1881. évi LX. t. c. 102. §-a értelmében ezenel közhírré tétetik, hogy a palánkai királyi járásbírósnak 1885. évi 4725/1885. sz. elrendelő és a palánkai királyi járásbírósnak 4725/polg. 1885. számú kiküldő végzésével a palánkai takarékpénztár felperes javára Milytyev István és neje Kovacsér Krisztina, Pivarszki Tósa és Protics Mija tovarisovai lakos alperesek ellen 140 frt tőke és járuléka erejéig fogatosított kielégítési végrehajtás alkalmával lefoglalt 696 frtra becsült lovak, kocsik, kender, szarvasmarha stbből álló ingóságok Tovarisonán alperesek lakásán **1886. évi március hó 12-en délelött 8 órakor nyilvános árverés útján azonnali készpénz fizetés mellett eladatni fognak.**

Palánkán, 1886. évi február hó 26-án.

Haba István,
kir. bir. végrehajtó.365. szám.
bv. 1885.**Árverési hirdetmény.**

Az 1881. évi LX. t. c. 102. §-a értelmében ezenel közhírré tétetik, hogy a hódásghí kir. járásbírósnak 1885. évi 2723/1885. számú elrendelő és a palánkai kir. járásbírósnak 4125/polg. 1885. számú kiküldő végzésével a bácsi segély-szövetkezet felperes javára Csirits Jován és Milovánov Pávó tovarisovai lakos alperes ellen 200 frt tőke és járuléka erejéig fogatosított kielégítési végrehajtás alkalmával lefoglalt 370 frtra becsült szobabútor, varrógépek, sertések, kukorica, kender stbből álló ingóságok Tovarisonán alperes lakásán **1886. évi március hó 11-en délelött 10 órakor nyilvános árverés útján azonnali készpénz fizetés mellett eladatni fognak.**

Palánkán 1886. évi február hó 26-án.

Haba István,
kir. bir. végrehajtó.51. szám.
bv. 1886.**Árverési hirdetmény.**

Az 1881. évi LX. t. a. 102 §-a értelmében ezenel közhírré tétetik, hogy a palánkai kir. járásbírósnak 1885. évi 2024. sz./1885. elrendelő és a palánkai kir. járásbírósnak 247. polg. 1886. számú kiküldő végzésével Ekmayer István új palánkai lakos felperes javára Gutleber Jakab új palánkai lakos alperes ellen 450 frt tőke és járuléka erejéig fogatosított biztosítási végrehajtás alkalmával lefoglalt 351 frt 50 kr-ra becsült deszka, kocsi, szobabútor, tölgytörzs és hajó-malomból álló ingóságok Uj-Palánkán alperes lakásán a hajó-malom kiun a Dunán vagyis a helyszínen **1886. évi március hó 14-en délután 2 órakor nyilvános árverés útján azonnali készpénzfizetés mellett eladatni fognak.**

Palánkán, 1886. évi március hó 1-én.

Haba István,
kir. bir. végrehajtó.365. szám.
árvai 1886.**Árverési hirdetmény.**

Néhai ifj. Zettl Antal és neje szül. Schira Magdolna volt krusevlyai lakosok hagyatékát képező, a krusevlyai 165. sz. tjkben felvett 10. hr. sz. ház és egynegyed telek föld, továbbá a krusevlyai 9. sz. tjkben felvett 1/4 telek föld, a baracscai 771. számú tjkben felvett 1/8 telek föld és végül a baracscai 804. sz. tjkben felvett 1/4 telek földből álló ingatlanok, Bács-Bodrogh megye tek. árvaszékének 1886. évi 1990. számú határozata folytán **folyo évi március hó 22-en d. e. 10 órakor** a krusevlyai községhezánál tartandó nyilvános árverésen el fognak adatni.

Az árverési feltételek a következők:
A kikiáltási ár képezi az adó és becslési bizonylatokban kiutetett becsérték.

Azon alul a földek nem fognak eladatni.

A ház azonban miután arra nézve lakás jog és félkert használata köttetett ki, az adó és becslési bizonylatokban felvett 900 frton alul is, de 750 frton alul nem adatik el.

Árverezni óhajtok kötelesek bantpénz fejében a becsérték 10% -át készpénzben letenni.

Vevő köteles a vételárt három féle évi egyenlő részletben az árverés napjától számítandó 6% os kamattal a megyei központi árvapénztárba befizetni.

A bantpénz az utolsó részletbe fog betudatni. Vevő a megvett ingatlan birtokába az árverés gyámhatósági jóváhagyása után lép.

Vevő köteles az ingatlant terhelő és az árverés napját követő napon az esedékes adókat s egyéb terheket és illetéket viselni.

A megvett ingatlan csakis a vételár kétharmadának lefizetése után leend a vevőre a hátralékos 1/3 résznyi vételár bekebelezése mellett tulajdonjogilag bekebelezve.

Amennyiben vevő az árverési feltételek bármelyikének a kitézett időben eleget nem tenne, a megvett ingatlanra az érdekeltektől bármelyikének kérelmére, vevő veszélyére és költségére, bantpénzének elvesztése mellett újabb árverés fog elrendelteni.

Zomborban, 1886. évi március hó 3-án.

Poppovics Dusán,
szolgabíró.

3-1

287. szám.
a. ü. 1886.**Pályázat.**

Mohol község elüljárósága részéről közzététetik, miszerint a községi adótszti állásnak mai napra kitézett választás útján betöltése **f. évi ápríl hó 1-ső napjára d. e. 9 órára halasztatván el,** felhivatnak ennek folytán mindazok, miszerint az alább közölt okmányokkal felszerelt kérvényeiket alólirt jegyzőhöz a választás napjájig benyujtsák:

a) erkölcsi bizonyítvány;
b) eddigi alkalmazásukat és azt igazoló bizonyítvány, miszerint jegyzői iródban már 2 évet töltött, az adó- és illeték ügyek körüli teendőket érti, a szerb nyelvet is tökéletesen bírja.
c) Bács-Bodrogh megye tekintetes törvényhatósága által kiállított, a jegyzői vizsga letételéről szóló bizonyítvány.

Ezen állás 500 frt évi fizetéssel lévén összekötve, mi a községi pénztár részéről előleges havi részletekben szolgáltatják ki.

Kelt Mohol, 1886. évi március hó 1-én.

Mikosevits Antal,
jegyző. 3-1 **Vén Ferenc,**
bíró.